

บทที่ 4

ผลการศึกษาและการอภิปรายผล

การศึกษาเปรียบเทียบความตระหนักเกี่ยวกับสิทธิผู้ป่วยระหว่างข้าราชการตำรวจชั้นประทวน กับ ชั้นสัญญาบัตรที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลตำรวจ ศึกษาในกลุ่มผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาใน แผนก คลินิกตำรวจ ของโรงพยาบาลตำรวจ จำนวน 300 คน ผลการศึกษานำเสนอด้วย ตารางประกอบการบรรยาย ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไปและภูมิหลังของผู้ป่วย

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความตระหนักของผู้ป่วยเกี่ยวกับสิทธิผู้ป่วยโดยแยกเป็นความคิดเห็นโดยรวมในรายด้านแต่ละด้าน

สิทธิด้านผู้มารับบริการมีสิทธิได้รับการทางการแพทย์

สิทธิด้านการได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจน

สิทธิด้านการปฏิเสธการรักษา

สิทธิด้านการได้รับการปกปิดข้อมูล

ส่วนที่ 3 เปรียบเทียบความตระหนักเกี่ยวกับสิทธิผู้ป่วย

ผลการศึกษาสามารถเสนอโดยละเอียดได้ดังต่อ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไปและภูมิหลังของผู้ป่วย

จากการศึกษาลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างพบว่า

อายุ ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.0 รองลงมาช่วงอายุระหว่าง 40-49 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.3 ต่ำกว่า 29 ปีคิดเป็นร้อยละ 16.7 และช่วงอายุระหว่าง 50 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 14.0

ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.7 รองลงมาช่วงอายุระหว่าง 40-49 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.0 ต่ำกว่า 29 ปีคิดเป็นร้อยละ 18.7 และช่วงอายุระหว่าง 50 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 14.7

เพศ ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศ ชาย มากกว่าเพศ หญิง คือเป็นเพศ ชาย คิดเป็นร้อยละ 75.3 ส่วนร้อยละ 24.7 เป็นเพศ หญิง

ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศ ชาย มากกว่าเพศ หญิง คือเป็นเพศ ชาย คิดเป็นร้อยละ 66.7 ส่วนร้อยละ 33.3 เป็นเพศ หญิง

ระดับการศึกษา ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 66.0 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ร้อยละ 13.3 ผู้ป่วยที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่าคิดเป็นร้อยละ 12.7 ส่วนผู้ป่วยที่มีการศึกษาอนุปริญญาตรีร้อยละ 8.0

ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 78 รองลงมาคือผู้ป่วยที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่าคิดเป็นร้อยละ 22

ระดับชั้นยศ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย ตำรวจชั้นประทวนกับตำรวจชั้นสัญญาบัตร ตำรวจชั้นประทวน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นดาบตำรวจ ร้อยละ 19.3 รองลงมาคือ จ่าสิบตำรวจ ร้อยละ 17.7 และสิบตำรวจตรี-สิบตำรวจเอก ร้อยละ 13.0 ส่วนตำรวจชั้นสัญญาบัตร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือ ร้อยตำรวจตรี-ร้อยตำรวจเอก ร้อยละ 35.7 รองลงมาคือพันตำรวจตรี-พันตำรวจเอก ร้อยละ 14.0 และพลตำรวจตรี-พลตำรวจเอก ร้อยละ 3.0

จำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษา ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 300 ราย ที่เข้ามาใช้บริการในโรงพยาบาลตำรวจส่วนมากร้อยละ 37.0 เป็นผู้เข้ารับการรักษา 5 ครั้งขึ้นไป ร้อยละ 30.7 เคยเข้ารับการรักษา 2-3 ครั้ง ร้อยละ 21.7 เคยเข้ารับการรักษา 3-4 ครั้ง และ ร้อยละ 10.7 เป็นผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลเป็นครั้งแรก

แผนกที่เข้ารับบริการ ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่เข้ารับบริการในแผนกผู้ป่วยนอก จำนวน 281 รายแบ่งเป็น แผนกคลินิกตำรวจ ร้อยละ 40.7 เป็นส่วนมาก ร้อยละ 14.0 แผนกอายุรกรรม ร้อยละ 13.0 แผนกทันตกรรม ร้อยละ 7.7 แผนกศัลยกรรม ร้อยละ 6.7 แผนกกระดูกและข้อ ร้อยละ 6.3 แผนกสูตินารีเวช และร้อยละ 5.3 แผนก หู ตา คอ จมูก

ส่วนแผนกผู้ป่วยในจำนวน 19 ราย แบ่งเป็นผู้ป่วย ตึกพิเศษ ร้อยละ 5.3 ราย และผู้ป่วยตึกสามัญ ร้อยละ 1.0

ตารางที่ 4.1

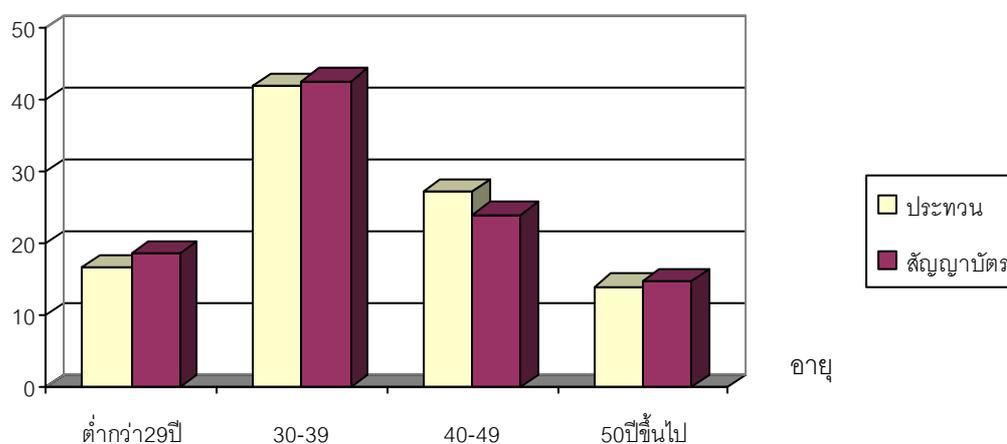
ข้อมูลทั่วไปและภูมิลำเนาของผู้ป่วย จำแนกตาม อายุ

อายุ (ปี)	ผู้ป่วย		อายุ (ปี)	ผู้ป่วย	
ชั้นประทวน	จำนวน	ร้อยละ	ชั้นสัญญาบัตร	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 29 ปี	25	16.7	ต่ำกว่า 29 ปี	28	18.7
30-39	63	42.0	30-39	64	42.7
40-49	41	27.3	40-49	36	24.0
50 ปีขึ้นไป	21	14.0	50 ปีขึ้นไป	22	14.7
รวม	150	100	รวม	150	100

แผนภูมิที่ 4.1

ร้อยละของผู้ป่วยจำแนกตามอายุ

ร้อยละของผู้ป่วย

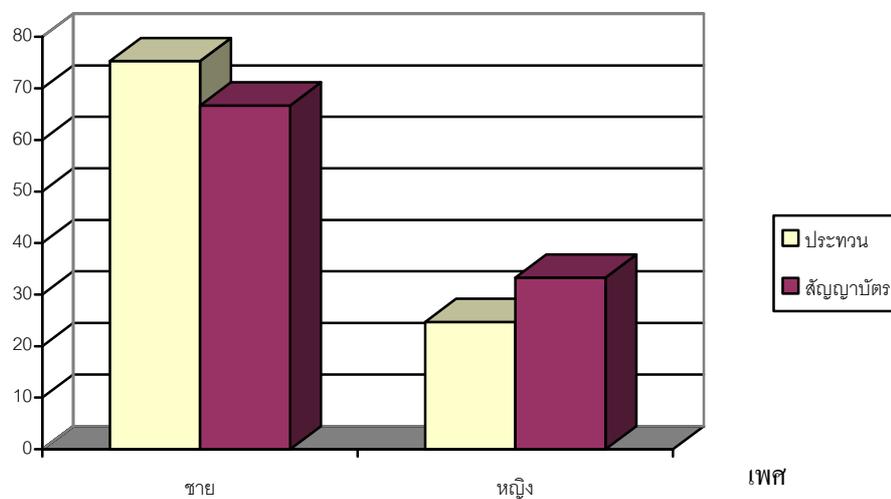

ตารางที่ 4.2
ข้อมูลทั่วไปและภูมิลำเนาของผู้ป่วย จำแนกตาม เพศ

อายุ (ปี)	ผู้ป่วย		อายุ (ปี)	ผู้ป่วย	
	จำนวน	ร้อยละ		จำนวน	ร้อยละ
ชั้นประทวน			ชั้นสัญญาบัตร		
ชาย	113	75.3	ชาย	100	66.7
หญิง	37	24.7	หญิง	50	33.3
รวม	150	100	รวม	150	100

แผนภูมิที่ 4.2
ร้อยละของผู้ป่วยจำแนกตามเพศ

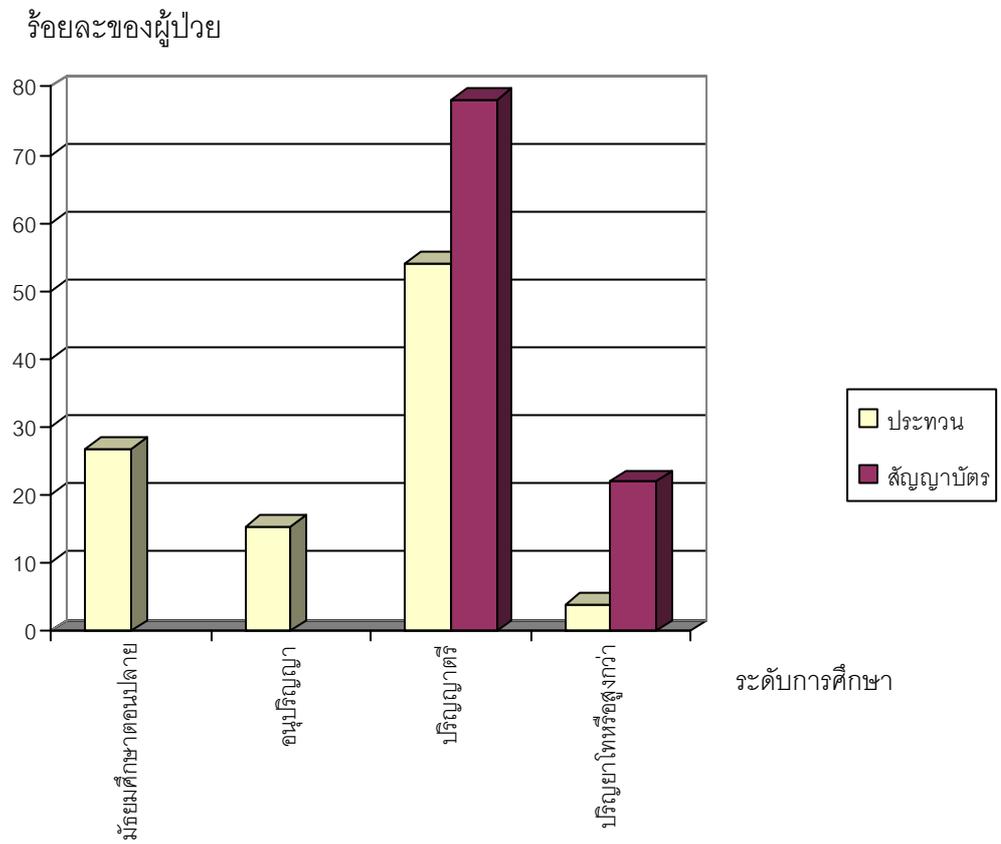
ร้อยละของผู้ป่วย

ตารางที่ 4.3
ข้อมูลทั่วไปและภูมิหลังของผู้ป่วย จำแนกตาม
ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ชั้นประทวน		ชั้นสัญญาบัตร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	40	26.7	-	-
อนุปริญญา	23	15.3	-	-
ปริญญาตรี	81	54.0	117	78
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	6	4.0	33	22
รวม	150	100	150	100

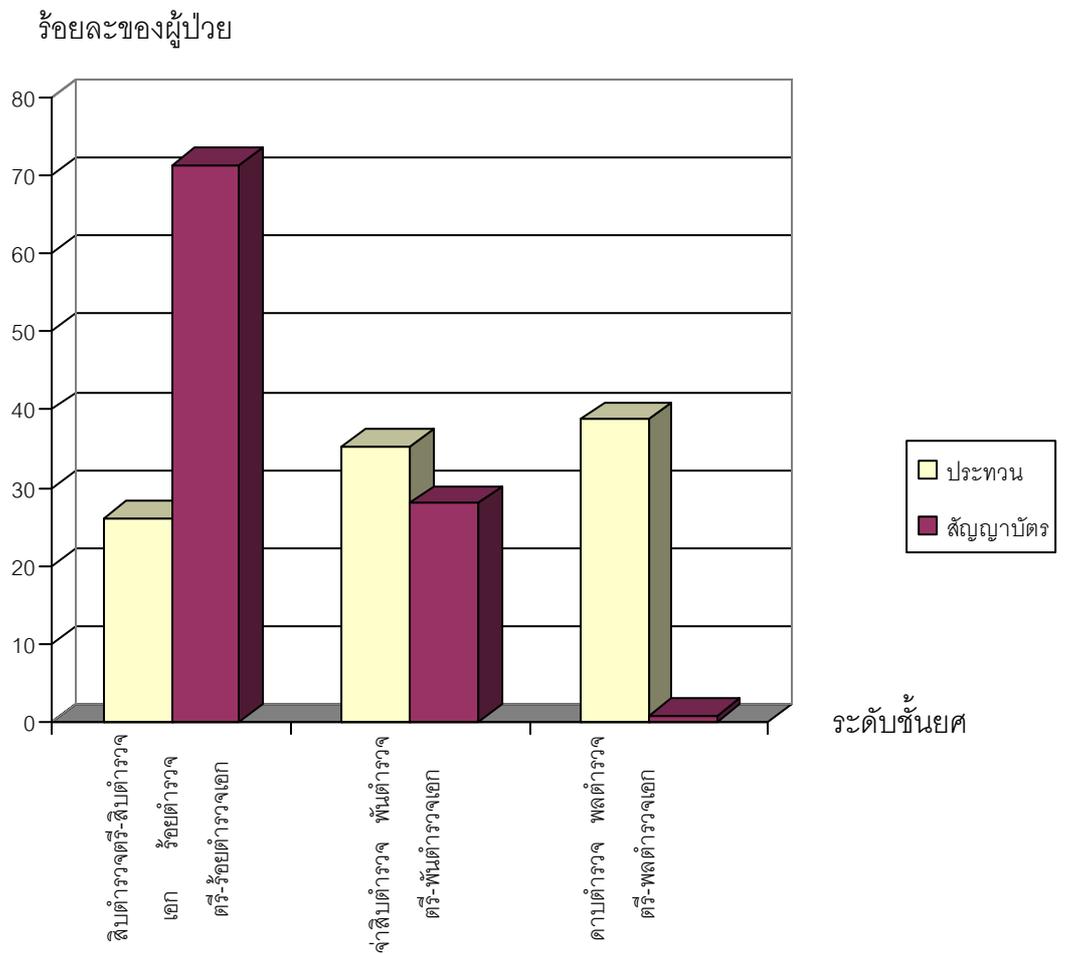
แผนภูมิที่ 4.3
ร้อยละของผู้ป่วยจำแนกตาม ระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.4
ข้อมูลทั่วไปและภูมิหลังของผู้ป่วย จำแนกตาม ระดับชั้นยศ

ระดับชั้นยศ	ผู้ป่วย	
	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นประทวน		
สิบตำรวจตรี - สิบตำรวจเอก	39	26.0
จ่าสิบตำรวจ	53	35.0
ดาบตำรวจ	58	38.7
รวม	150	100
ชั้นสัญญาบัตร		
ร้อยตำรวจตรี - ร้อยตำรวจเอก	107	71.3
พันตำรวจตรี - พันตำรวจเอก	42	28.0
พลตำรวจตรี - พลตำรวจเอก	1	0.7
รวม	150	100

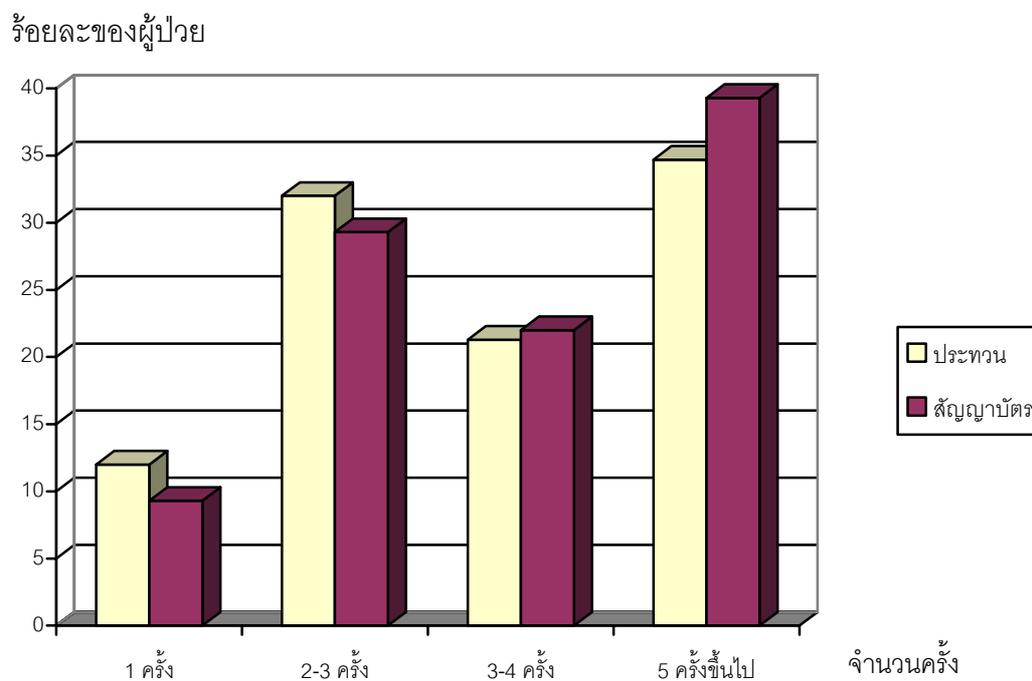
แผนภูมิที่ 4.4
ร้อยละของผู้ป่วยจำแนกตาม ระดับชั้นยศ

ตารางที่ 4.5
ข้อมูลทั่วไปและภูมิหลังของผู้ป่วย จำแนกตาม
จำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษา

จำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษา	ชั้นประทวน		ชั้นสัญญาบัตร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 ครั้ง	18	12.0	14	9.3
2-3 ครั้ง	48	32.0	44	29.3
4-5 ครั้ง	32	21.3	33	22.0
มากกว่า 5 ครั้งขึ้นไป	52	34.7	59	39.3
รวม	150	100	150	100

แผนภูมิที่ 4.5
ร้อยละของผู้ป่วยจำแนกตามจำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษา

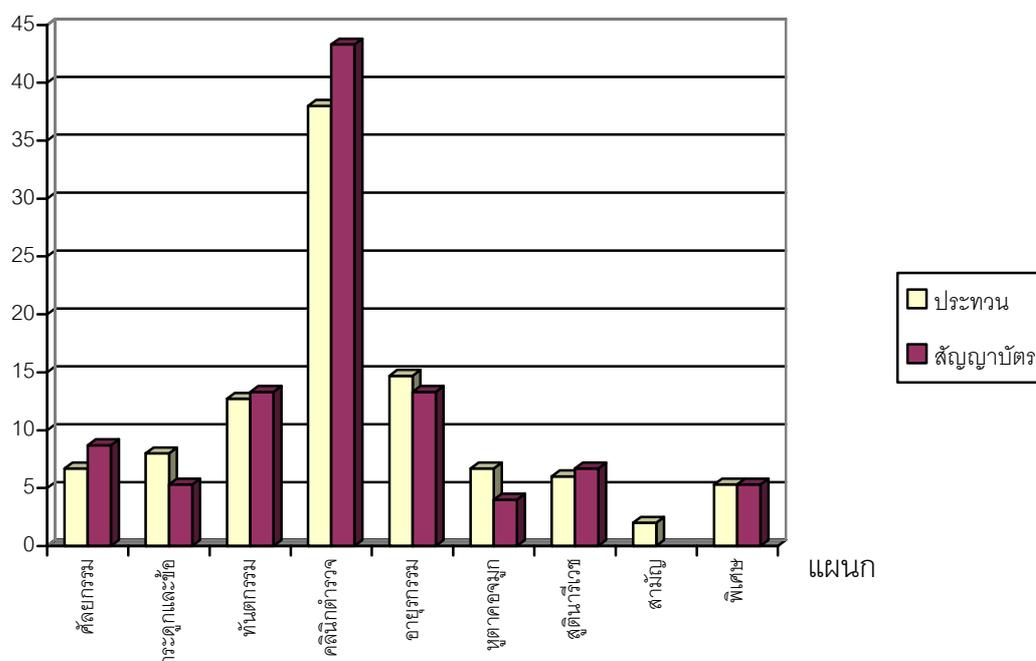
ตารางที่ 4.6
ข้อมูลทั่วไปและภูมิหลังของผู้ป่วย จำแนกตาม
จำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษา

ข้อมูล	ชั้นประทวน		ชั้นสัญญาบัตร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ป่วยนอก				
ศัลยกรรม	10	6.7	13	8.7
กระดูกและข้อ	12	8.0	8	5.3
ทันตกรรม	19	12.7	20	13.3
คลินิกตำรวจ	57	38.0	65	43.3
อายุรกรรม	22	14.7	20	13.3
หู ตา คอ จมูก	10	6.7	6	4.0
สูตินารีเวช	9	6.0	10	6.7
ผู้ป่วยใน				
สามัญ	3	2	-	-
พิเศษ	8	5.3	8	5.3
รวม	150	100	150	100

แผนภูมิที่ 4.6

ร้อยละของผู้ป่วยจำแนกตามแผนกที่เข้ารับการรักษา

ร้อยละของผู้ป่วย

ส่วนที่ 2 ความตระหนักของผู้ป่วยตามคำประกาศสิทธิผู้ป่วย 10 ประการ

ของแพทยสภา สภาการพยาบาล สภาเภสัชกรรม ทันตแพทยสภา

คณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลป์ พ.ศ. 2541

จากการศึกษา การตระหนักถึงสิทธิผู้ป่วยโดยแบ่งศึกษาออกเป็นรายด้าน 4 ด้านในภาพรวมพบว่าผู้ป่วยมีความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยโดยรวมในระดับสูง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 และเมื่อแยกศึกษาตามรายด้านพบว่า

1. ผู้ป่วยมีความตระหนักในระดับสูงกับสิทธิด้านผู้มารับบริการมีสิทธิได้รับบริการทางการแพทย์โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78
2. ผู้ป่วยมีความตระหนักในระดับสูงกับสิทธิด้านการได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจนโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70

3. ผู้ป่วยมีความตระหนักในระดับปานกลางกับสิทธิด้านการปฏิเสธการรักษา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60

4. ผู้ป่วยมีความตระหนักในระดับสูงกับสิทธิด้าน การได้รับการปกปิดข้อมูลโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06

ผลจากการศึกษาพบว่าผู้ป่วยมีความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยด้านการได้รับการปกปิดข้อมูลในระดับสูงกว่าด้านอื่น รองลงมาคือ สิทธิด้านผู้มารับบริการมีสิทธิได้รับการทางการแพทย์ และสิทธิด้านการได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจน ตามลำดับ ส่วนสิทธิด้านการปฏิเสธการรักษา เป็นด้านที่ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น ๆ

ด้านที่ 1 ความตระหนักของผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจในสิทธิด้านผู้มารับบริการมีสิทธิได้รับการทางการแพทย์

จากการศึกษา ซึ่งจำแนกสิทธิด้านการรับบริการทางการแพทย์ในเรื่องต่าง ๆ ที่ศึกษาพบว่า

ผู้ป่วยชั้นประทวนส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับมากในสิทธิการได้รับคำชี้แจงเกี่ยวกับสิทธิของตนในฐานะเป็นผู้ป่วย ร้อยละ 51.3 รองลงมาผู้ป่วยตอบ มีความตระหนักในระดับมากที่สุด ร้อยละ 20.0 ผู้ป่วยชั้นสัญญาบัตรส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับมากในสิทธิการได้รับคำชี้แจงเกี่ยวกับสิทธิของตนในฐานะเป็นผู้ป่วย ร้อยละ 47.3 รองลงมาผู้ป่วยตอบ มีความตระหนักในระดับมากที่สุด ร้อยละ 31.3 ส่วนในเรื่องการมีสิทธิได้รับการด้านสุขภาพจากสถานพยาบาลที่เข้ารับบริการ ผู้ป่วยชั้นประทวน ตอบ มีความตระหนักในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 49.3 รองลงมา ผู้ป่วยตอบ มีความตระหนักในระดับมากที่สุด ร้อยละ 27.3 ผู้ป่วยชั้นสัญญาบัตร ตอบ มีความตระหนักในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.3 รองลงมา ผู้ป่วยตอบ มีความตระหนักในระดับมากที่สุด ร้อยละ 34.0

ผู้ป่วยชั้นประทวนส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 41.3 ในเรื่องสิทธิร้องขอการตรวจอาการของผู้ป่วยตามความเห็นสมควร เช่น การตรวจอุลตราซาวด์ หรือ การตรวจสมองด้วยระบบคอมพิวเตอร์ รองลงมาพบว่าผู้ป่วยตอบมีความตระหนักในระดับ น้อย ร้อยละ 22.7 ผู้ป่วยชั้นสัญญาบัตรส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 42.0 รองลงมาพบว่าผู้ป่วยตอบมีความตระหนักในระดับ น้อย ร้อยละ 22.0 ส่วนในเรื่อง สิทธิได้รับการบริการอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่เลือกปฏิบัติเนื่องจากความแตกต่างด้านฐานะ เชื้อชาติ สัญชาติ

ศาสนา สังคม เพศ อายุ ผู้ป่วยชั้นประทวน ตอบ มีความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 35.5 รองลงมาพบว่า ผู้ป่วย ตอบ มีความตระหนักในระดับ มากที่สุด ร้อยละ 30.0 ส่วน ผู้ป่วยชั้นสัญญาบัตร ตอบ มีความตระหนักในระดับ มากที่สุด ร้อยละ 42.0 รองลงมาพบว่า ผู้ป่วย ตอบ มีความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 42.0

ผู้ป่วยชั้นประทวนส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับมาก ในเรื่องการปฏิบัติตามความเชื่อทางศาสนาได้ กรณีไม่ขัดแย้งต่อการรักษา เช่น การจัดดอกไม้บูชา การทำพิธีทางศาสนา ร้อยละ 32.7 รองลงมาพบว่าผู้ป่วย ตอบ มีความตระหนักในระดับน้อย ร้อยละ 27.3 ผู้ป่วยชั้นสัญญาบัตรส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับมาก ร้อยละ 30.0 รองลงมาพบว่าผู้ป่วย ตอบ มีความตระหนักในระดับมากที่สุด ร้อยละ 25.3 ส่วนระดับความตระหนักในเรื่องสิทธิการได้รับบริการอย่างสุภาพและให้เกียรติโดยไม่เลือกปฏิบัติเนื่องจากความแตกต่างของระดับชั้นยศนั้นผู้ป่วยชั้นประทวนส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 30.0 รองลงมาคือ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มากที่สุด ร้อยละ 29.3 ผู้ป่วยชั้น สัญญาบัตรส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มากที่สุด ร้อยละ 41.3 รองลงมาคือ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 36.0

ในเรื่องภาวะเสี่ยงอันตรายถึงชีวิต ผู้ป่วยสามารถได้รับการช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนจากแพทย์พยาบาลโดยทันทีตามความจำเป็นแก่กรณี แม้ผู้ป่วยไม่ได้ร้องขอความช่วยเหลือก็ตาม ผู้ป่วยชั้นประทวนส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มากที่สุด ร้อยละ 41.3 รองลงมาตอบ มีความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 24.7 ผู้ป่วยชั้นสัญญาบัตรส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มากที่สุด ร้อยละ 46.0 รองลงมาตอบ มีความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 37.3 ส่วนความตระหนักในเรื่องการปฏิบัติต่อผู้ป่วยอย่างไม่สุภาพ เช่น ดุ บังคับ ชมชู้ ผู้ป่วยมีสิทธิบอกกล่าวให้ปฏิบัติต่อผู้ป่วยตามเหมาะสมได้นั้นผู้ป่วยชั้นประทวนส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 38.7 รองลงมาคือ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มากที่สุด ร้อยละ 27.3 ผู้ป่วยชั้นสัญญาบัตรส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 40.7 รองลงมาคือ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มากที่สุด ร้อยละ 34.0

จำนวนร้อยละของคำตอบที่ผู้ป่วยตอบมากที่สุดเรียงลำดับ 3 ลำดับ ลำดับแรก คือ ร้อยละ 49 ผู้ป่วยชั้นประทวนส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับมาก ในสิทธิด้านการได้รับคำชี้แจงเกี่ยวกับสิทธิของตนเองในฐานะเป็นผู้ป่วย รองลงมาคือ ร้อยละ 49.3 สิทธิด้านการได้รับบริการด้านสุขภาพจากสถานพยาบาลที่เข้ารับบริการ ซึ่งผู้ป่วย ตอบ มีความตระหนักในระดับมาก และร้อยละ 41.3 ผู้ป่วยตอบ มีความตระหนักในระดับมาก ในสิทธิด้านการร้องขอการตรวจ

อาการของผู้ป่วยตามที่เห็นสมควร เช่นการตรวจอุลตราซาวด์ หรือ การตรวจสมองด้วยระบบคอมพิวเตอร์

ส่วน ความตระหนักในระดับน้อยที่สุดในสิทธิด้านการได้รับคำชี้แจงเกี่ยวกับสิทธิของตนเองในฐานะเป็นผู้ป่วย และ ในสิทธิด้านการ ได้รับการช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนจากแพทย์พยาบาลโดยทันทีตามความจำเป็นแก่กรณี แม้ผู้ป่วยไม่ได้ร้องขอความช่วยเหลือก็ตาม ซึ่งทั้งสองข้อมีค่าร้อยละเท่ากัน คือ ร้อยละ 1.3

ร้อยละ 47.3 ผู้ป่วยชั้นสัญญาบัตรส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับมาก ในสิทธิด้านการได้รับคำชี้แจงเกี่ยวกับสิทธิของตนเองในฐานะเป็นผู้ป่วย รองลงมาคือ คำตอบ มากที่สุดร้อยละ 46.0 ในสิทธิด้านภาวะเสี่ยงอันตรายถึงชีวิต สามารถได้รับการช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนจากแพทย์พยาบาลโดยทันทีตามความจำเป็นแก่กรณี แม้ไม่ได้ร้องขอความช่วยเหลือก็ตาม ผู้ป่วยตอบ มีความตระหนักในระดับมาก และร้อยละ 45.3 ในสิทธิด้านการได้รับบริการด้านสุขภาพจากสถานพยาบาลที่เข้ารับบริการ

ส่วนร้อยละ 0.7 ผู้ป่วยตอบ มีความตระหนักในระดับน้อยที่สุดในสิทธิ ด้านการได้รับบริการอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่เลือกปฏิบัติเนื่องจากความแตกต่างด้านฐานะ เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา สังคม เพศ อายุ ซึ่งเป็นคำตอบที่ผู้ป่วยตอบน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.7

จำนวนร้อยละค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับความตระหนัก
ในสิทธิผู้ป่วยด้านผู้มารับบริการมีสิทธิได้รับการบริการทางการแพทย์

ผู้มารับบริการมีสิทธิได้รับการบริการทางการแพทย์	ขั้นประทวน								ขั้นสัญญาบัตร							
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	แปลผล	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	แปลผล
	จำนวน (%)				จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)							
1. ท่านมีสิทธิได้รับคำชี้แจงเกี่ยวกับสิทธิของตนเองในฐานะเป็นผู้ป่วย	30 20.0	77 51.3	27 18.0	14 9.3	2 1.3	3.79	0.91	สูง	47 31.3	71 47.3	19 12.7	10 6.7	3 2.0	3.99	0.94	สูง
2. ทุกคนมีสิทธิได้รับบริการด้านสุขภาพจากสถานพยาบาลที่เข้ารับบริการ	41 27.3	74 49.3	26 17.3	9 6.0	-	3.98	0.83	สูง	51 34.0	68 45.3	20 13.3	11 7.3	-	4.06	0.87	สูง
3. ท่านมีสิทธิร้องขอการตรวจอาการของท่านตามที่เห็นสมควร เช่นการตรวจอุลตราซาวด์ หรือการตรวจส่องด้วยระบบคอมพิวเตอร์	21 14.0	62 41.3	21 14.0	34 22.7	12 8.0	3.30	1.19	ปานกลาง	22 14.7	63 42.0	27 18.0	33 22.0	5 3.3	3.42	1.08	ปานกลาง

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ผู้มารับบริการมีสิทธิได้รับการทางการแพทย์	ขั้นประทวน								ขั้นสัญญาบัตร							
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	แปลผล	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	แปลผล
	จำนวน (%)				จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)							
4. ท่านมีสิทธิได้รับการอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่เลือกปฏิบัติเนื่องจากความแตกต่างด้านฐานะ เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา สังคม เพศ อายุ	45 30.0	53 35.3	23 15.3	21 14.0	8 5.3	3.70	1.19	สูง	63 42.0	51 34.0	18 12.0	17 11.3	1 0.7	4.05	1.02	สูง
5. ท่านสามารถปฏิบัติตามความเชื่อทางศาสนาได้ กรณีไม่ขัดแย้งต่อการรักษา เช่น การจัดดอกไม้บูชา การทำพิธีทางศาสนา	18 12.0	49 32.7	31 20.7	41 27.3	11 7.3	3.14	1.16	ปานกลาง	38 25.3	45 30.0	26 17.3	37 24.7	4 2.7	3.50	1.19	ปานกลาง
6. ท่านมีสิทธิได้รับการอย่างสุภาพและให้เกียรติโดยไม่เลือกปฏิบัติเนื่องจากความแตกต่างของระดับชั้นยศ	44 29.3	45 30.0	35 23.3	17 11.3	9 6.0	3.65	1.18	ปานกลาง	62 41.3	54 36.0	13 8.7	21 14.0	-	4.04	1.03	สูง

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

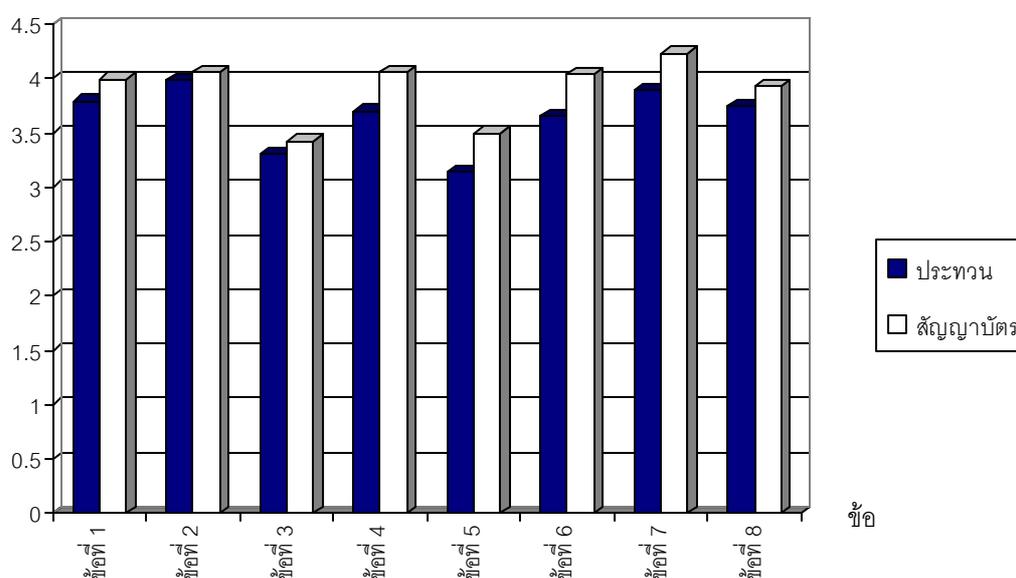
ผู้มารับบริการมีสิทธิได้รับบริการทางการแพทย์	ขั้นประทวน								ขั้นสัญญาบัตร							
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	แปลผล	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	แปลผล
	จำนวน (%)				จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)							
7. ในภาวะเสี่ยงอันตรายถึงชีวิต ท่านสามารถได้รับการช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนจากแพทย์พยาบาล โดยทันทีตามความจำเป็นแก่กรณี แม้ท่านไม่ได้ร้องขอความช่วยเหลือก็ตาม	62 41.3	37 24.7	26 17.3	23 15.3	2 1.3	3.89	1.14	สูง	69 46.0	56 37.3	16 10.7	9 6.0	- 0	4.23	0.87	สูง
8. เมื่อมีการปฏิบัติต่อท่านอย่างไม่สุภาพ เช่น ดุ บังคับ ข่มขู่ ท่านมีสิทธิบอกกล่าวให้ปฏิบัติต่อท่านตามเหมาะสมได้	41 27.3	58 38.7	27 18.0	20 13.3	4 2.7	3.74	1.08	สูง	51 34.0	61 40.7	18 12.0	17 11.3	3 2.0	3.93	1.04	สูง

รวม $\bar{X} = 3.64$, S.D. =1.08รวม $\bar{X} = 3.90$, S.D. =1.00

แผนภูมิที่ 4.7

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความตระหนักของผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจ
ชั้นประทวนกับตำรวจชั้นสัญญาบัตรในสิทธิผู้ป่วยด้านผู้มา
รับบริการมีสิทธิได้รับบริการทางการแพทย์

ค่าเฉลี่ย

ความการตระหนักของผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจในสิทธิด้านผู้มารับบริการมีสิทธิ
ได้รับบริการทางการแพทย์

เปรียบเทียบ ความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยด้านผู้มารับบริการมีสิทธิได้รับบริการทาง
การแพทย์ พบว่าโดยรวมผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ($\bar{X}=3.90$) ผู้ป่วยที่เป็น
ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ($\bar{X}=3.64$) แสดงว่าผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมี
ความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยด้านนี้ในระดับสูง ส่วน ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมี
ความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยด้านนี้ในระดับปานกลาง

เปรียบเทียบในรายข้อเป็นระดับคะแนนความตระหนักเรียงลำดับจากคะแนนที่มีระดับ
ความตระหนักสูง 3 ลำดับพบว่า ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีระดับความ
ตระหนักในข้อการได้รับการช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนจากแพทย์พยาบาลโดยทันทีตามความจำเป็น
แก่กรณี แม้ผู้ป่วยไม่ได้ร้องขอความช่วยเหลือก็ตาม ($\bar{X}=4.23$) มากที่สุด แสดงว่าผู้ป่วยที่เป็น

ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยด้านการได้รับการบริการทางการแพทย์ในข้อนี้อยู่ในระดับสูง มากที่สุด ส่วนผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีระดับความตระหนักในข้อ ทุกคนมีสิทธิได้รับการด้านสุขภาพจากสถานพยาบาลที่เข้ารับบริการ ($\bar{X} = 3.98$) มากที่สุดแสดงว่าผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยด้านการได้รับการบริการทางการแพทย์ในข้อนี้อยู่ในระดับสูง มากที่สุด

รองลงมา ($\bar{X} = 4.06$) ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีความตระหนักในข้อทุกคนมีสิทธิได้รับการด้านสุขภาพจากสถานพยาบาลที่เข้ารับบริการ แสดงว่าผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยด้านการได้รับการบริการทางการแพทย์ในข้อนี้ อยู่ในระดับสูงรองลงมา ส่วนผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีความตระหนักในข้อการได้รับการช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนจากแพทย์พยาบาลโดยทันทีตามความจำเป็นแก่กรณี แม้ผู้ป่วยไม่ได้ร้องขอความช่วยเหลือก็ตาม ($\bar{X} = 3.89$) แสดงว่า ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยด้านการได้รับการบริการทางการแพทย์ในข้อนี้ในระดับสูงรองลงมา

และ ($\bar{X} = 4.05$) ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีความตระหนักในข้อการได้รับการบริการอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่เลือกปฏิบัติเนื่องจากความแตกต่างด้านฐานะ เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา สังคม เพศ อายุ แสดงว่าผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยด้านการได้รับการบริการทางการแพทย์ในข้อนี้ในระดับสูงอันดับ สาม ส่วนผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีความตระหนักในข้อการได้รับคำชี้แจงเกี่ยวกับสิทธิของตนเองในฐานะเป็นผู้ป่วย ($\bar{X} = 3.79$) แสดงว่าผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยด้านการได้รับการบริการทางการแพทย์ในข้อนี้อันดับสาม

และ ($\bar{X} = 3.42$) ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีความตระหนักในข้อการมีสิทธิร้องขอการตรวจอาการของผู้ป่วยตามที่เห็นสมควร เช่นการตรวจอุลตราซาวด์ หรือการตรวจสมองด้วยระบบคอมพิวเตอร์แสดงว่าผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยด้านการได้รับการบริการทางการแพทย์ในข้อนี้ น้อยที่สุด ส่วนผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีความตระหนักในข้อสามารถปฏิบัติตามความเชื่อทางศาสนาได้ กรณีไม่ขัดแย้งต่อการรักษา เช่น การจัดดอกไม้บูชา การทำพิธีทางศาสนา ($\bar{X} = 3.14$) แสดงว่าผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยด้านการได้รับการบริการทางการแพทย์ในข้อนี้ น้อยที่สุด

ด้านที่ 2 ความตระหนักของผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจในสิทธิด้านการได้รับข้อมูลอย่าง
เพียงพอและชัดเจน

จากการศึกษา ซึ่งจำแนกสิทธิด้านการได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจนที่ศึกษาพบว่า

ผู้ป่วยชั้นประทวนส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับมากในสิทธิ ก่อนเข้ารับการรักษา ผู้ป่วยมีสิทธิเลือกรับบริการจากโรงพยาบาล แพทย์ และ/หรือ พยาบาล เพื่อให้เหมาะสมกับฐานะและสภาวะโรคของผู้ป่วยร้อยละ 40.7 รองลงมาผู้ป่วยตอบ มีความตระหนักในระดับมากที่สุด ร้อยละ 29.3 ผู้ป่วยชั้นสัญญาบัตรส่วนใหญ่ ตอบมีความตระหนักในระดับมาก ร้อยละ 33.3 รองลงมาผู้ป่วยตอบ มีความตระหนักในระดับมากที่สุด ร้อยละ 36.7 ส่วนในเรื่องสิทธิที่จะได้รับคำอธิบายข้อมูลด้านสุขภาพด้วยคำพูดที่เข้าใจ ผู้ป่วยชั้นประทวน ตอบ มีความตระหนักในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.7 รองลงมา ผู้ป่วยตอบ มีความตระหนักในระดับมากที่สุด ร้อยละ 26.7 ผู้ป่วยชั้นสัญญาบัตร ตอบ มีความตระหนักในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 42.7 รองลงมาผู้ป่วยตอบ มีความตระหนักในระดับมากที่สุด ร้อยละ 34.0

ผู้ป่วยชั้นประทวนส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 39.3 ในเรื่องสิทธิการสอบถามแพทย์พยาบาลทุกครั้งก่อนที่จะทำการรักษาใด ๆ แก่ผู้ป่วย (ยกเว้นกรณีช่วยเหลือฉุกเฉิน) รองลงมาพบว่า มีผู้ป่วยตอบมีความตระหนักในระดับ มากที่สุด ร้อยละ 22.7 ผู้ป่วยชั้นสัญญาบัตรส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 40.0 รองลงมาพบว่า มีผู้ป่วยตอบมีความตระหนักในระดับ มากที่สุด ร้อยละ 34.7 ส่วนในเรื่อง สิทธิที่จะให้แพทย์พยาบาล อธิบายถึงผลดีผลเสีย ที่อาจเกิดขึ้นจากผลการรักษา เพื่อจะได้สามารถเลือกการรักษาพยาบาลที่เหมาะสมที่สุดด้วยตัวผู้ป่วย ผู้ป่วยชั้นประทวน ตอบ มีความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 32.0 รองลงมาพบว่า ผู้ป่วย ตอบ มีความตระหนักในระดับ มากที่สุด ร้อยละ 26.0 ส่วน ผู้ป่วยชั้นสัญญาบัตร ตอบ มีความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 44.7 รองลงมาพบว่า ผู้ป่วย ตอบ มีความตระหนักในระดับ มากที่สุด ร้อยละ 33.3

ผู้ป่วยชั้นประทวนส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับมาก ในเรื่องก่อนที่จะได้รับการปฏิบัติรักษาใด ๆ ผู้ป่วยควรได้รับการบอกกล่าวเกี่ยวกับวิธีการรักษา และเหตุผล หรือความสมัครใจของผู้ป่วย จากแพทย์/พยาบาล ร้อยละ 34.0 รองลงมาพบว่าผู้ป่วย ตอบ มีความตระหนักในระดับมากที่สุด ร้อยละ 27.3 ผู้ป่วยชั้นสัญญาบัตรส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับมาก ร้อยละ 36.7 รองลงมาพบว่าผู้ป่วย ตอบ มีความตระหนักในระดับมากที่สุด ร้อยละ 34.0

ส่วนความตระหนักในเรื่อง สิทธิได้รับทราบชื่อ – สกุล ประเภท และตำแหน่งของผู้ประกอบวิชาชีพ ทางสุขภาพที่ให้บริการต่อผู้ป่วยนั้นผู้ป่วยชั้นประทวนส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 32.7 รองลงมาคือ ตอบ มีความตระหนักในระดับ น้อย ร้อยละ 21.3 ผู้ป่วยชั้น สัญญาบัตรส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 44.0 รองลงมาคือ ตอบ มีความรู้ในระดับ มากที่สุด ร้อยละ 26.0

ในเรื่อง สอบถามข้อมูล หรือคุณสมบัติของผู้ให้การดูแลรักษาตัวผู้ป่วยได้ เช่น ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นต้นผู้ป่วยชั้นประทวนส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 28.0 รองลงมาตอบ มีความตระหนักในระดับ น้อย ร้อยละ 23.3 ผู้ป่วยชั้น สัญญาบัตรส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 32.7 รองลงมาตอบ มีความตระหนักในระดับ น้อย ร้อยละ 23.3 ส่วนความตระหนักในเรื่องเมื่อแพทย์พยาบาลต้องการรวบรวมข้อมูลศึกษาสังเกตการณ์จากผู้ป่วย ด้วยการใช้จ่าย การรักษาพยาบาล ด้วยวิธีการต่าง ๆ การตรวจเพื่อวินิจฉัยโรค หรืออื่น ๆ ผู้ป่วยควรได้รับทราบถึงเหตุผล จุดมุ่งหมาย วิธีการหรือผล ที่จะเกิดต่อร่างกายของผู้ป่วยนั้นผู้ป่วยชั้นประทวนส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 40.7 รองลงมาคือ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มากที่สุด ร้อยละ 25.3 ผู้ป่วยชั้นสัญญา บัตรส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 36.0 รองลงมาคือ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มากที่สุด ร้อยละ 30.7

จำนวนร้อยละของคำตอบที่ผู้ป่วยตอบมากที่สุดเรียงลำดับ 3 ลำดับ ลำดับแรก คือ ร้อยละ 40.7 ผู้ป่วยชั้นประทวนส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับมาก ในสิทธิด้านเมื่อ แพทย์พยาบาลต้องการรวบรวมข้อมูลศึกษาสังเกตการณ์จากผู้ป่วย ด้วยการใช้จ่าย การ รักษาพยาบาล ด้วยวิธีการต่าง ๆ การตรวจเพื่อวินิจฉัยโรค หรืออื่น ๆ ผู้ป่วยควรได้รับทราบถึง เหตุผล จุดมุ่งหมาย วิธีการหรือผล ที่จะเกิดต่อร่างกายของผู้ป่วยรองลงมาคือ ร้อยละ 39.3 สิทธิด้านการได้สิทธิการสอบถามแพทย์พยาบาลทุกครั้งก่อนที่จะทำการรักษาใด ๆ แก่ผู้ป่วย (ยกเว้นกรณีช่วยเหลือนุ้เงิน) ซึ่งผู้ป่วยตอบ มีความตระหนักในระดับมาก และร้อยละ 34.0 ผู้ป่วยตอบ มีความตระหนักในระดับมาก ในเรื่องก่อนที่จะได้รับการปฏิบัติรักษาใด ๆ ผู้ป่วยควร ได้รับการบอกกล่าวเกี่ยวกับวิธีการรักษา และเหตุผล หรือความสมัครใจของผู้ป่วย

ส่วน ความตระหนักในระดับน้อยที่สุดในสิทธิด้านสิทธิที่จะให้แพทย์พยาบาล อธิบาย ถึงผลดีผลเสีย ที่อาจเกิดขึ้นจากผลการรักษา เพื่อจะได้สามารถเลือกการรักษาพยาบาลที่ เหมาะสมที่สุดด้วยตัวผู้ป่วย ร้อยละ คือ ร้อยละ 0.7

ร้อยละ 44.7 ผู้ป่วยชั้นสัญญาบัตรส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับมาก ในสิทธิด้าน ที่จะให้แพทย์พยาบาล อธิบายถึงผลดีผลเสีย ที่อาจเกิดขึ้นจากผลการรักษา เพื่อจะได้สามารถเลือกการรักษาพยาบาลที่เหมาะสมที่สุดด้วยตัวผู้ป่วย รองลงมาคือ คำตอบ มาก ร้อยละ 43.3 ในสิทธิด้านก่อนเข้ารับการรักษา ผู้ป่วยมีสิทธิเลือกรับบริการจากโรงพยาบาล แพทย์ และ/หรือ พยาบาล เพื่อให้เหมาะสมกับฐานะและสภาวะโรคของผู้ป่วย และร้อยละ 42.7 ผู้ป่วยตอบ มีความตระหนักในระดับมากในสิทธิด้านสิทธิที่จะได้รับคำอธิบายข้อมูลด้านสุขภาพด้วยคำพูดที่เข้าใจ

ส่วนร้อยละ 0.7 ผู้ป่วยตอบ มีความตระหนักในระดับน้อยที่สุด ในสิทธิด้าน ที่จะให้แพทย์พยาบาล อธิบายถึงผลดีผลเสีย ที่อาจเกิดขึ้นจากผลการรักษา เพื่อจะได้สามารถเลือกการรักษาพยาบาลที่เหมาะสมที่สุดด้วยตัวผู้ป่วย

ตารางที่ 4.8

จำนวนร้อยละค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับความตระหนัก
ในสิทธิผู้ป่วยด้านผู้มารับบริการมีสิทธิได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอ และชัดเจน

การได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอ และชัดเจน	ขั้นประทวน								ขั้นสัญญาบัตร							
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	แปลผล	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	แปลผล
	จำนวน (%)				จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)							
1. ก่อนเข้ารับการรักษา ท่านมีสิทธิเลือกรับบริการจากโรงพยาบาลแพทย์ และ/หรือ พยาบาล เพื่อให้เหมาะสมกับฐานะและสภาวะโรคของท่าน	44 29.3	61 40.7	18 12.0	25 16.7	2 1.3	3.80	1.09	สูง	55 36.7	65 43.3	15 10.0	15 10.0	-	4.06	0.93	สูง
2. ท่านมีสิทธิที่จะได้รับคำอธิบายข้อมูลด้านสุขภาพด้วยคำพูดที่ท่านเข้าใจ	40 26.7	61 40.7	29 19.3	20 13.3	-	3.80	0.98	สูง	51 34.0	64 42.7	22 14.7	13 8.7	-	4.02	0.91	สูง
3. ท่านมีสิทธิสอบถามแพทย์พยาบาลทุกครั้งก่อนที่จะทำการรักษาใด ๆ แก่ท่าน (ยกเว้นกรณีช่วยเหลือนฉุกเฉิน)	34 22.7	59 39.3	27 18.0	24 16.0	6 4.0	3.60	1.12	ปานกลาง	52 34.7	60 40.0	17 11.3	17 11.3	4 2.7	3.92	1.07	สูง

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

การได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอ และชัดเจน	ขั้นประทวน								ขั้นสัญญาบัตร							
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	แปลผล	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	แปลผล
	จำนวน (%)				จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)							
4. ท่านมีสิทธิที่จะให้แพทย์พยาบาลอธิบายถึงผลดีผลเสีย ที่อาจเกิดขึ้นจากผลการรักษา เพื่อจะได้สามารถเลือกการรักษาพยาบาลที่เหมาะสมที่สุดด้วยตัวท่าน	39 26.0	48 32.0	32 21.3	30 20.0	1 0.7	3.62	1.09	ปานกลาง	50 33.3	67 44.7	20 13.3	12 8.0	1 0.7	4.02	0.92	สูง
5. ก่อนที่จะได้รับการปฏิบัติรักษาใด ๆ ท่านควรได้รับการบอกกล่าวเกี่ยวกับวิธีการรักษา และเหตุผล หรือความสมัครใจของท่าน จากแพทย์/พยาบาล	41 27.3	51 34.0	33 22.0	20 13.3	5 3.3	3.68	1.11	สูง	51 34.0	55 36.7	27 18.0	13 8.7	4 2.7	3.90	1.05	สูง

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

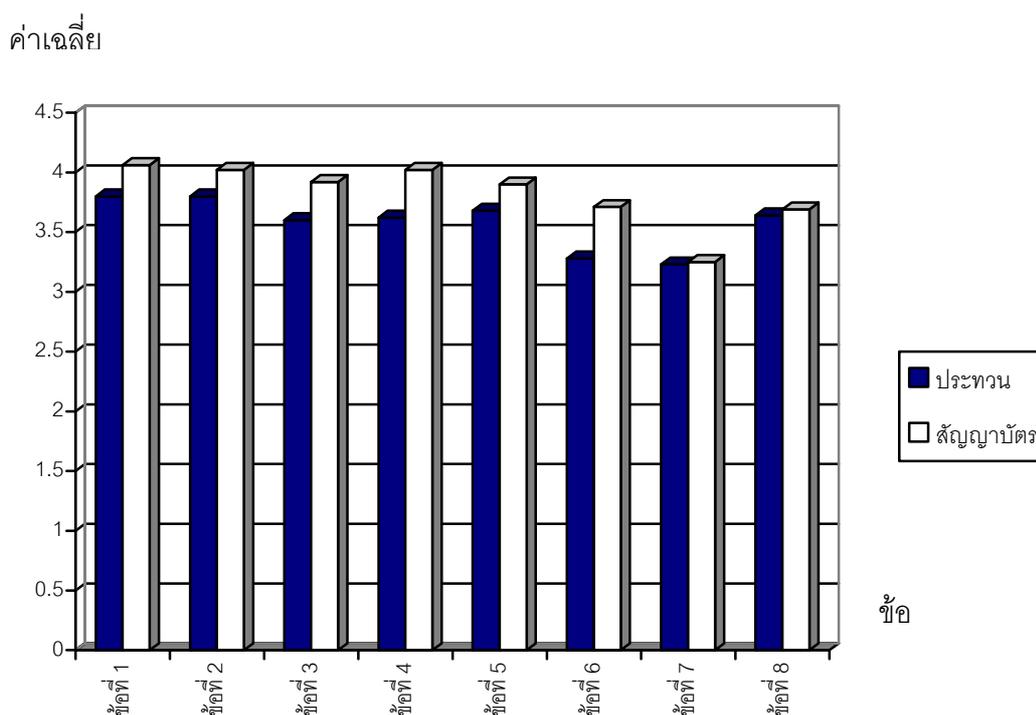
การได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอ และชัดเจน	ขั้นประทวน								ขั้นสัญญาบัตร							
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	\bar{X}	S.D.	แปลผล	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	\bar{X}	S.D.	แปลผล
	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)				จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)			
6. ท่านมีสิทธิได้รับทราบชื่อ – สกุล ประเภท และตำแหน่งของผู้ ประกอบวิชาชีพทางสุขภาพที่ ให้บริการต่อท่าน	26 17.3	49 32.7	30 20.0	32 21.3	13 8.7	3.28	1.22	ปาน กลาง	39 26.0	66 44.0	15 10.0	23 15.3	7 4.7	3.71	1.14	สูง
7. ท่านสามารถสอบถามข้อมูล หรือ คุณสมบัติของผู้ให้การดูแลรักษา ตัวท่านได้ เช่น ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นต้น	27 18.0	42 28.0	33 22.0	35 23.3	13 8.7	3.23	1.23	ปาน กลาง	24 16.0	49 32.7	30 20.0	35 23.3	12 8.0	3.25	1.21	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

การได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอ และชัดเจน	ชั้นประทวน								ชั้นสัญญาบัตร							
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	แปลผล	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	แปลผล
	จำนวน (%)				จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)							
8. เมื่อแพทย์พยาบาลต้องการรวบรวมข้อมูลศึกษาสังเกตการณ์จากท่าน ด้วยการใช้ยา การรักษาพยาบาล ด้วยวิธีการต่าง ๆ การตรวจเพื่อวินิจฉัยโรค หรืออื่น ๆ ท่านควรได้รับทราบถึงเหตุผล จุดมุ่งหมาย วิธีการหรือผล ที่จะเกิดต่อร่างกายของท่าน	38 25.3	61 40.7	21 14.0	20 13.3	10 6.7	3.64	1.18	ปานกลาง	46 30.7	54 36.0	18 12.0	22 14.7	10 6.7	3.69	1.23	สูง
รวม $\bar{X} = 3.58$, S.D. = 1.12								รวม $\bar{X} = 3.82$, S.D. = 1.05								

แผนภูมิที่ 4.8

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความตระหนักของผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจ
ชั้นประทวนกับชั้นสัญญาบัตรในสิทธิผู้ป่วยด้านการได้รับข้อมูล
อย่างเพียงพอและชัดเจน

ความตระหนักของผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจในสิทธิด้านการได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจน

เปรียบเทียบ ความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยด้านการได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจน พบว่าโดยรวมผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีความตระหนัก ($\bar{X}=3.82$) ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ($\bar{X}=3.58$) แสดงว่า ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีความตระหนักในสิทธิด้านนี้ในระดับสูง ส่วนผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยด้านนี้ในระดับปานกลาง

เปรียบเทียบในรายข้อเป็นระดับความตระหนักเรียงลำดับจากคะแนนที่มีระดับความตระหนักมาก 3 ลำดับพบว่า ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีระดับความตระหนักในเรื่องก่อนเข้ารับการรักษา มีสิทธิเลือกรับบริการจากโรงพยาบาล แพทย์ และ/หรือ พยาบาล เพื่อให้เหมาะสมกับฐานะและสภาวะโรคของผู้ป่วย ($\bar{X}=4.06$) มากที่สุด แสดงว่า ผู้ป่วยที่เป็น

ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีความตระหนักในสิทธิด้านนี้ในระดับสูง มากที่สุด ส่วนผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีระดับความตระหนักในสิทธิด้าน ก่อนเข้ารับการรักษา มีสิทธิเลือกบริการจากโรงพยาบาล แพทย์ และ/หรือ พยาบาล เพื่อให้เหมาะสมกับฐานะและสภาวะโรคของผู้ป่วย และ สิทธิด้านที่จะได้รับคำอธิบายข้อมูลด้านสุขภาพด้วยคำพูดที่เข้าใจโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ ($\bar{X}=3.80$) แสดงว่า ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีความตระหนักในสิทธิด้านนี้ในระดับสูง มากที่สุด

รองลงมา ($\bar{X}=4.02$) ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีระดับความตระหนักเท่ากัน 2 ข้อคือการได้รับคำอธิบายข้อมูลด้านสุขภาพด้วยคำพูดที่ผู้ป่วยเข้าใจ และการให้แพทย์พยาบาล อธิบายถึงผลดีผลเสีย ที่อาจเกิดขึ้นจากผลการรักษา เพื่อจะได้สามารถเลือกการรักษาพยาบาลที่เหมาะสมที่สุดด้วยตัวผู้ป่วยเอง แสดงว่า ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีความตระหนักในสิทธิด้านนี้ในระดับสูง รองลงมา ส่วนผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีระดับความตระหนักในข้อก่อนที่จะได้รับการปฏิบัติรักษาใด ๆ ควรได้รับการบอกกล่าวเกี่ยวกับวิธีการรักษา และเหตุผล หรือความสมัครใจของผู้ป่วย จากแพทย์/พยาบาล ($\bar{X}=3.68$) แสดงว่า ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีความตระหนักในสิทธิด้านนี้ในระดับสูง รองลงมา

และ ($\bar{X}=3.92$) ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีความตระหนักในข้อ การ มีสิทธิสอบถามแพทย์พยาบาลทุกครั้งก่อนที่จะทำการรักษาใด ๆ (ยกเว้นกรณีช่วยเหลือฉุกเฉิน) แสดงว่า ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีความตระหนักในสิทธิข้อนี้ในระดับสูง อันดับสาม ส่วนผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีความตระหนักในข้อที่เมื่อแพทย์พยาบาลต้องการรวบรวมข้อมูลศึกษาสังเกตการณ์ ด้วยการใช้ยา การรักษาพยาบาล ด้วยวิธีการต่าง ๆ การตรวจเพื่อวินิจฉัยโรค หรืออื่น ๆ ท่านควรได้รับทราบถึงเหตุผล จุดมุ่งหมาย วิธีการหรือผล ที่จะเกิดต่อร่างกาย ($X=3.64$) แสดงว่า ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีความตระหนักในสิทธิข้อนี้ในระดับสูง อันดับสาม

($\bar{X}=3.25$) ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีความตระหนักในสิทธิด้าน สามารถสอบถามข้อมูล หรือคุณสมบัติของผู้ให้การดูแลรักษาได้ เช่น ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นต้น เช่นเดียวกับผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีระดับความตระหนัก ($\bar{X}=3.23$) แสดงว่า ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร และตำรวจชั้นประทวนมีความตระหนักในสิทธิข้อนี้น้อยที่สุด

ด้านที่ 3 ความตระหนักของผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจในสิทธิด้านการปฏิเสธการรักษา

จากการศึกษา ซึ่งจำแนกสิทธิด้านการปฏิเสธการรักษาออกเป็นข้อ ๆ ที่ศึกษาพบว่า ผู้ป่วยชั้นประทวนส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับมากในสิทธิ เมื่อแพทย์พยาบาล อธิบายเหตุผลที่ต้องเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล แล้วผู้ป่วยเห็นว่าเหตุผลไม่สมควร หรือเหตุผลสมควร แต่ผู้ป่วยไม่สมัครใจอยู่ ผู้ป่วยสามารถปฏิเสธการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลได้ ร้อยละ 32.0 รองลงมาผู้ป่วยตอบ มีความตระหนักในระดับมากที่สุด ร้อยละ 27.3 ผู้ป่วยชั้นสัญญาบัตรส่วนใหญ่ ตอบมีความตระหนักในระดับมากที่สุด ร้อยละ 38.0 รองลงมาผู้ป่วยตอบ มีความตระหนักในระดับมาก ร้อยละ 37.3 ส่วนในเรื่อง ผู้ป่วยสามารถปฏิเสธการรักษาพยาบาลจากบุคลากรทางการแพทย์ที่ไม่มีความเชี่ยวชาญต่อโรคที่ผู้ป่วยเป็นผู้ป่วยชั้นประทวน ตอบ มีความตระหนักในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 34.7 รองลงมา ผู้ป่วยตอบ มีความตระหนักในระดับมากที่สุด ร้อยละ 24.0 ผู้ป่วยชั้นสัญญาบัตร ตอบ มีความตระหนักในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 36.7รองลงมา ผู้ป่วยตอบ มีความตระหนักในระดับมากที่สุด ร้อยละ 26.7

ผู้ป่วยชั้นประทวนส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 36.7 ในเรื่อง สิทธิ หากแพทย์ พยาบาลไม่อธิบายถึงผลดี ผลเสีย ที่จะเกิดขึ้นกับร่างกายผู้ป่วยหลังจากที่ได้รับการรักษา ผู้ป่วยมีสิทธิปฏิเสธการรักษาดังกล่าวได้รองลงมาพบว่ามีผู้ป่วยตอบมีความตระหนักในระดับ มากที่สุด ร้อยละ 27.3 ผู้ป่วยชั้นสัญญาบัตรส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 40.0 รองลงมาพบว่ามีผู้ป่วยตอบมีความตระหนักในระดับ มากที่สุด ร้อยละ 31.3 ส่วนในเรื่องวิธีการรักษาบางอย่างอาจเกิดอาการแทรกซ้อน เป็นอันตรายต่อตัวผู้ป่วยเช่นการรับประทานยา การฉีดยา การผ่าตัดผู้ป่วยมีสิทธิปฏิเสธการรักษาพยาบาลนั้น ๆ ได้ ผู้ป่วยชั้นประทวน ตอบ มีความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 31.3 รองลงมาพบว่ามีผู้ป่วย ตอบ มีความตระหนักในระดับมากที่สุด และปานกลาง เท่ากันคือร้อยละ 24.7 ส่วน ผู้ป่วยชั้นสัญญาบัตร ตอบ มีความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 35.3 รองลงมาพบว่ามีผู้ป่วย ตอบ มีความตระหนักในระดับ มากที่สุด ร้อยละ 32.0

ผู้ป่วยชั้นประทวนส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับมาก และมากที่สุด ในเรื่อง หากผู้ป่วยไม่มั่นใจในความปลอดภัยของเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจรักษา เช่น เครื่องมือเก่า ชำรุด ผู้ป่วยสามารถปฏิเสธการรักษาจากเครื่องมือเหล่านั้น ได้ร้อยละ 28.8 รองลงมาพบว่ามีผู้ป่วย ตอบ มีความตระหนักในระดับปานกลาง ร้อยละ 26.7 ผู้ป่วยชั้นสัญญาบัตรส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับมาก ร้อยละ 36.7 รองลงมาพบว่ามีผู้ป่วย ตอบ มีความตระหนักในระดับมากที่สุด

ร้อยละ 35.3 ส่วนความตระหนักในเรื่อง ผู้ป่วยสามารถปฏิเสธการยืดอายุของผู้ป่วยด้วยการรักษาพยาบาลวิธีหนึ่งวิธีใด หากผู้ป่วยเห็นว่าวิธีการดังกล่าวจะลดคุณค่าของความเป็นมนุษย์ของผู้ป่วยลง เช่นการใช้เครื่องช่วยหายใจตลอดชีวิตนั้นผู้ป่วยชั้นประทวนส่วนใหญ่ ตอบ มีความความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 24.7 รองลงมาคือ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มากที่สุด ร้อยละ 22.0 ผู้ป่วยชั้น สัญญาบัตรส่วนใหญ่ ตอบ มีความความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 26.7 รองลงมาคือ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มากที่สุด ร้อยละ 26.0

ในเรื่อง ผู้ป่วยมีสิทธิที่จะเลือกได้รับการดูแลรักษาจากแพทย์พยาบาล ที่เป็นเพศเดียวกับผู้ป่วยเป็นต้นผู้ป่วยชั้นประทวนส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับ น้อย ร้อยละ 23.3 รองลงมาตอบ มีระดับความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 22.0 ผู้ป่วยชั้นสัญญาบัตรส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มากที่สุด ร้อยละ 30.7 รองลงมาตอบ มีระดับความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 24.0 ส่วนความตระหนักในเรื่องผู้ป่วยมีสิทธิปฏิเสธแพทย์พยาบาลที่แสดงความไม่สุภาพต่อผู้ป่วยนั้นผู้ป่วยชั้นประทวนส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 29.3 รองลงมาคือ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มากที่สุด ร้อยละ 26.0 ผู้ป่วยชั้นสัญญาบัตรส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มากที่สุด ร้อยละ 29.3 รองลงมาคือ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 27.3

จำนวนร้อยละของคำตอบที่ผู้ป่วยตอบมากที่สุดเรียงลำดับ 3 ลำดับ ลำดับแรก คือ ร้อยละ 36.7 ผู้ป่วยชั้นประทวนส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับมาก ในสิทธิ หากแพทย์พยาบาลไม่อธิบายถึงผลดี ผลเสีย ที่จะเกิดขึ้นกับร่างกายผู้ป่วยหลังจากที่ได้รับการรักษา ผู้ป่วยมีสิทธิปฏิเสธการรักษาดังกล่าวได้ รองลงมาคือ ร้อยละ 34.7 สิทธิด้านการได้สิทธิการปฏิเสธแพทย์ที่ไม่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับโรคที่ผู้ป่วยเป็น ซึ่งผู้ป่วยตอบ มีความตระหนักในระดับมาก และ ร้อยละ 32.0 ผู้ป่วยตอบ มีความตระหนักในระดับมาก ในเรื่องเมื่อแพทย์ พยาบาล อธิบายเหตุผลที่ต้องเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล แล้วผู้ป่วยเห็นว่าเหตุผลไม่สมควร หรือเหตุผลสมควร แต่ผู้ป่วยไม่สมัครใจอยู่ ผู้ป่วยสามารถปฏิเสธการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลได้

ส่วน ความตระหนักในระดับน้อยที่สุดในเรื่องเมื่อแพทย์ พยาบาล อธิบายเหตุผลที่ต้องเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล แล้วผู้ป่วยเห็นว่าเหตุผลไม่สมควร หรือเหตุผลสมควร แต่ผู้ป่วยไม่สมัครใจอยู่ ผู้ป่วยสามารถปฏิเสธการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลได้ ร้อยละ คือ ร้อยละ 0.7

ร้อยละ 40.0 ผู้ป่วยชั้นสัญญาบัตรส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับมาก ในสิทธิด้าน สิทธิ หากแพทย์ พยาบาลไม่อธิบายถึงผลดี ผลเสีย ที่จะเกิดขึ้นกับร่างกายผู้ป่วยหลังจากที่ได้รับการรักษา ผู้ป่วยมีสิทธิปฏิเสธการรักษาดังกล่าวได้ รองลงมาคือ คำตอบ มาก ร้อยละ 43.3

ในสิทธิด้านเมื่อแพทย์ พยาบาล อธิบายเหตุผลที่ต้องเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล แล้วผู้ป่วย เห็นว่าเหตุผลไม่สมควร หรือเหตุผลสมควร แต่ผู้ป่วยไม่สมัครใจอยู่ ผู้ป่วยสามารถปฏิเสธการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลได้ และร้อยละ 36.7 ผู้ป่วยตอบ มีความตระหนักในระดับมากซึ่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับสองข้อ คือในสิทธิด้านผู้ป่วยสามารถปฏิเสธการรักษาพยาบาลจากบุคลากรทางการแพทย์ที่ไม่มีความเชี่ยวชาญต่อโรคที่ผู้ป่วยเป็น และหากผู้ป่วยไม่มั่นใจในความปลอดภัยของ เครื่องมือที่ใช้ในการตรวจรักษา เช่น เครื่องมือเก่า ชำรุด ผู้ป่วยสามารถปฏิเสธการรักษาจาก เครื่องมือ นั้น ๆ ได้ ส่วนร้อยละ 0.7 ผู้ป่วยตอบ มีความตระหนักในระดับน้อยที่สุดในสิทธิด้านสิทธิ หากแพทย์ พยาบาลไม่อธิบายถึงผลดี ผลเสีย ที่จะเกิดขึ้นกับร่างกายผู้ป่วยหลังจากที่ได้รับการ รักษา ผู้ป่วยมีสิทธิปฏิเสธการรักษาดังกล่าวได้

ตารางที่ 4.9

จำนวนร้อยละค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับ
ความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยด้านผู้มารับบริการมีสิทธิปฏิเสธการรักษา

สิทธิผู้ป่วยด้านการปฏิเสธการรักษา	ขั้นประทวน								ขั้นสัญญาบัตร							
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	แปลผล	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	แปลผล
	จำนวน (%)				จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)							
1. เมื่อแพทย์ พยาบาล อธิบาย เหตุผลที่ต้องเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล แล้วท่านเห็นว่า เหตุผลไม่สมควร หรือเหตุผลสมควร แต่ท่านไม่สมัครใจอยู่ ท่านสามารถปฏิเสธการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลได้	41 27.3	48 32.0	23 15.3	37 24.7	1 0.7	3.60	1.15	ปานกลาง	57 38.0	56 37.3	10 6.7	23 15.3	4 2.7	3.92	1.14	สูง
2. ท่านสามารถปฏิเสธการรักษาพยาบาลจากบุคลากรทางการแพทย์ที่ไม่มีความเชี่ยวชาญต่อโรคที่ท่านเป็น	36 24.0	52 34.7	30 20.0	25 16.7	7 4.7	3.56	1.16	ปานกลาง	40 26.7	55 36.7	27 18.0	26 17.3	2 1.3	3.70	1.08	สูง

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

สิทธิผู้ป่วยด้านการปฏิเธรการรักษา	ขั้นประทวน								ขั้นสัญญาบัตร							
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	แปลผล	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	แปลผล
	จำนวน (%)				จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)							
3. หากแพทย์ พยาบาลไม่อธิบายถึงผลดี ผลเสีย ที่จะเกิดขึ้นกับร่างกายท่านหลังจากที่ได้รับการรักษา ท่านมีสิทธิปฏิเธรการรักษาดังกล่าวได้	41 27.3	55 36.7	35 23.3	16 10.7	3 2.0	3.76	1.03	สูง	47 31.3	60 40.0	27 18.0	15 10.0	1 0.7	3.91	0.97	สูง
4. ท่านทราบว่าวิธีการรักษาบางอย่างอาจเกิดอาการแทรกซ้อน เป็นอันตรายต่อตัวท่านเช่น การรับประทวนยา การฉีดยา การผ่าตัด ท่านมีสิทธิปฏิเธรการรักษาพยาบาลนั้น ๆ ได้	37 24.7	47 31.3	37 24.7	27 18.0	2 1.3	3.60	1.08	ปานกลาง	48 32.0	53 35.3	29 19.3	16 10.7	4 2.7	3.83	1.07	สูง

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

สิทธิผู้ป่วยด้านการปฏิเสธการรักษา	ขั้นประทวน								ขั้นสัญญาบัตร							
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	แปลผล	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	แปลผล
	จำนวน (%)				จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)							
5. หากท่านไม่มั่นใจในความปลอดภัยของเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจรักษา เช่น เครื่องมือเก่า ชำรุด ท่านสามารถปฏิเสธการรักษาจากเครื่องมือเหล่านั้น ใดๆ ได้	42 28.0	42 28.0	40 26.7	21 14.0	5 3.3	3.63	1.13	ปานกลาง	53 35.3	55 36.7	21 14.0	17 11.3	4 2.7	3.90	1.08	สูง
6. ท่านสามารถปฏิเสธการยืดอายุของท่านด้วยการรักษาพยาบาลวิธีหนึ่งวิธีใด หากท่านเห็นว่าวิธีการดังกล่าวจะลดคุณค่าของความเป็นมนุษย์ของท่านลง เช่น การใช้เครื่องช่วยหายใจตลอดชีวิต	33 22.0	37 24.7	27 18.0	31 20.7	22 14.7	3.18	1.37	ปานกลาง	39 26.0	40 26.7	29 19.3	20 13.3	22 14.7	3.36	1.38	ปานกลาง

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

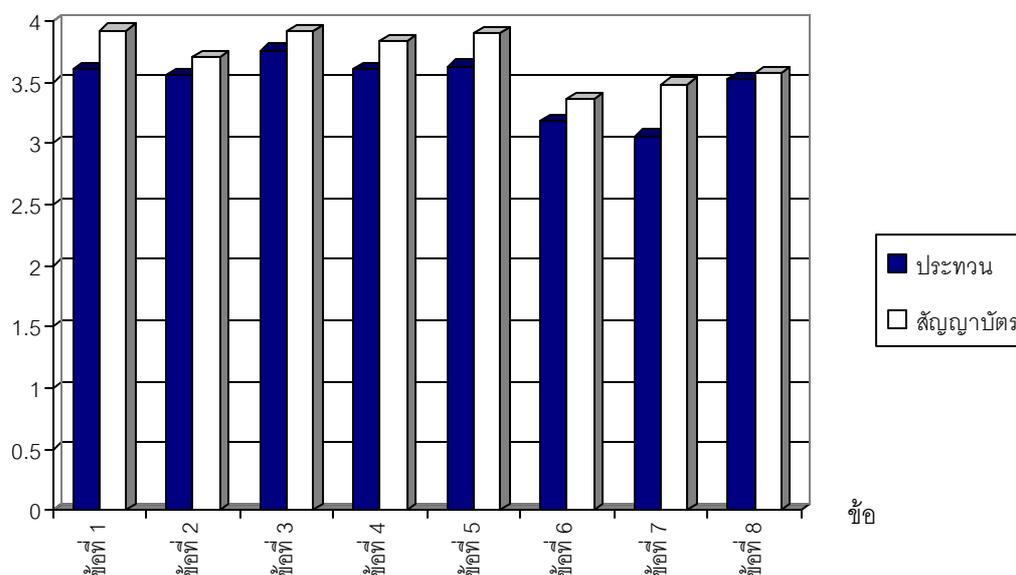
สิทธิผู้ป่วยด้านการปฏิบัติการรักษา	ขั้นประทวน								ขั้นสัญญาบัตร							
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	แปลผล	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	แปลผล
	จำนวน (%)				จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)							
7. ท่านมีสิทธิที่จะเลือกได้รับการดูแลรักษาจากแพทย์พยาบาลที่เป็นเพศเดียวกับท่าน	30 20.0	33 22.0	28 18.7	35 23.3	24 16.0	3.06	1.37	ปานกลาง	46 30.7	36 24.0	31 20.7	19 12.7	18 12.0	3.48	1.35	ปานกลาง
8. ท่านมีสิทธิปฏิเสธแพทย์พยาบาลที่แสดงความไม่สุภาพต่อท่าน	39 26.0	44 29.3	32 21.3	26 17.3	9 6.0	3.52	1.21	ปานกลาง	44 29.3	41 27.3	29 19.3	29 19.3	29 4.7	3.57	1.22	ปานกลาง

รวม $\bar{X} = 3.48$, S.D. = 1.18รวม $\bar{X} = 3.71$, S.D. = 1.16

แผนภูมิที่ 4.9

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความตระหนักของผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจ
ชั้นประทวนกับตำรวจชั้นสัญญาบัตรในสิทธิผู้ป่วย
ด้านการปฏิเสธการรักษา

ค่าเฉลี่ย

ความตระหนักของผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจในสิทธิด้านการปฏิเสธการรักษา

เปรียบเทียบ ความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยด้านการปฏิเสธการรักษา พบว่าโดยรวม ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีระดับความตระหนัก ($\bar{X}=3.71$) ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ($\bar{X}=3.48$) แสดงว่า ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีความตระหนักในสิทธิด้านนี้ในระดับสูง ส่วนผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยด้านนี้ในระดับปานกลาง

เปรียบเทียบในรายข้อ เรียงลำดับจากคะแนนที่มีระดับความตระหนักมาก 3 ลำดับ พบว่า ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีความตระหนักในข้อเมื่อแพทย์ พยาบาล อธิบายเหตุผลที่ต้องเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล แล้วผู้ป่วยเห็นว่าเหตุผลไม่สมควร หรือเหตุผลสมควร แต่ผู้ป่วยไม่สมัครใจอยู่ ผู้ป่วยสามารถปฏิเสธการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลได้ ($\bar{X}=3.92$) มากที่สุด แสดงว่า ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีความตระหนักในสิทธิด้าน

นี้ในระดับสูง อันดับแรก ส่วนผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีความตระหนักในข้อหากแพทย พยาบาลไม่อธิบายถึงผลดี ผลเสีย ที่จะเกิดขึ้นกับร่างกายหลังจากที่ได้รับการรักษา ผู้ป่วยมีสิทธิปฏิเสธการรักษาดังกล่าวได้ ($\bar{X}=3.76$) มากที่สุด แสดงว่า ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีความตระหนักในสิทธิด้านนี้ในระดับสูง อันดับแรก

รองลงมา ($\bar{X}=3.91$) ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีความตระหนักในข้อหากแพทย พยาบาลไม่อธิบายถึงผลดี ผลเสีย ที่จะเกิดขึ้นกับร่างกายหลังจากที่ได้รับการรักษา ผู้ป่วยมีสิทธิปฏิเสธการรักษาดังกล่าว ส่วนผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีความตระหนักในข้อ หากผู้ป่วยไม่มั่นใจในความปลอดภัยของเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจรักษา เช่น เครื่องมือเก่า ชำรุด ผู้ป่วยสามารถปฏิเสธการรักษาจากเครื่องมือ นั้น ๆ ได้ ($\bar{X}=3.60$) เป็นอันดับรองลงมา

และอันดับสาม ($\bar{X}=3.90$) ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีความตระหนักในข้อ หากผู้ป่วยไม่มั่นใจในความปลอดภัยของเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจรักษา เช่น เครื่องมือเก่า ชำรุด ผู้ป่วยสามารถปฏิเสธการรักษาจากเครื่องมือ นั้น ๆ ได้ ส่วนผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีความตระหนักในข้อเมื่อแพทย พยาบาล อธิบายเหตุผลที่ต้องเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล แล้วผู้ป่วยเห็นว่าเหตุผลไม่สมควร หรือเหตุผลสมควร แต่ผู้ป่วยไม่สมัครใจอยู่ ผู้ป่วยสามารถปฏิเสธการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลได้ ($\bar{X}=3.60$) สูงเป็นอันดับสาม

และ ($\bar{X}=3.25$) ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีความตระหนักในข้อ ท่านสามารถปฏิเสธการยืดอายุของผู้ป่วยด้วยการรักษาพยาบาลวิธีหนึ่งวิธีใด หากผู้ป่วยเห็นว่าวิธีการดังกล่าวจะลดคุณค่าของความเป็นมนุษย์ของผู้ป่วยลง เช่นการใช้เครื่องช่วยหายใจตลอดชีวิต ($\bar{X}=3.36$) แสดงว่า ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร มีความตระหนักในสิทธิด้านนี้น้อยที่สุด

ส่วนผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีความตระหนักในข้อ ผู้ป่วยมีสิทธิที่จะเลือกได้รับการดูแลรักษาจากแพทยพยาบาล ที่เป็นเพศเดียวกับผู้ป่วย ($\bar{X}=3.06$) ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีความตระหนักในสิทธิด้าน น้อยที่สุด

ด้านที่ 4 ความการตระหนักของผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจในสิทธิด้านการปกปิดข้อมูล

ผู้ป่วยชั้นประทวนส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับมากในสิทธิหากมีการนำประวัติส่วนตัวและประวัติการเจ็บป่วยไปแสดงเป็นตัวอย่างให้บุคคลอื่นที่ไม่ใช่บุคคลที่

รักษาพยาบาลผู้ป่วยฉุกเฉินจำเป็นต้องได้รับการยินยอมจากผู้ป่วย ร้อยละ 43.3 รองลงมาผู้ป่วยตอบ มีความตระหนักในระดับมากที่สุด ร้อยละ 37.3 ผู้ป่วยชั้นสัญญาบัตรส่วนใหญ่ ตอบมีความตระหนักในระดับมาก ร้อยละ 50.7 รองลงมาผู้ป่วยตอบ มีความตระหนักในระดับมากที่สุด ร้อยละ 39.3 ส่วนในเรื่องหากแพทย์ต้องการบันทึกเสียง หรือ ภาพถ่ายที่เกี่ยวกับผู้ป่วย เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ต้องได้รับการยินยอมจากผู้ป่วย ผู้ป่วยชั้นประหวอน ตอบมีความตระหนักในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 42.0 รองลงมา ผู้ป่วยตอบ มีความตระหนักในระดับมากที่สุด ร้อยละ 37.3 ผู้ป่วยชั้นสัญญาบัตร ตอบ มีความตระหนักในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 48.0 รองลงมา ผู้ป่วยตอบ มีความตระหนักในระดับมากที่สุด ร้อยละ 39.3

ผู้ป่วยชั้นประหวอนส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 39.3 ในเรื่องข้อมูลทางการรักษาของผู้ป่วยเช่น ผลการตรวจเลือด โรคที่ผู้ป่วยเป็น จำเป็นต้องได้รับการเก็บรักษาอย่างเป็นความลับ รองลงมาพบว่าผู้ป่วยตอบมีความตระหนักในระดับ มากที่สุด ร้อยละ 34.7 ผู้ป่วยชั้นสัญญาบัตรส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 43.3 รองลงมาพบว่าผู้ป่วยตอบมีความตระหนักในระดับ มากที่สุด ร้อยละ 34.7 ส่วนในเรื่องผู้ป่วยมีสิทธิได้รับการสอบถามข้อมูลส่วนตัว เช่น ประวัติส่วนตัว ในบริเวณที่เป็นสัดส่วนเพื่อป้องกันบุคคลอื่นได้ยิน ผู้ป่วยชั้นประหวอน ตอบ มีความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 38.7 รองลงมาพบว่า ผู้ป่วย ตอบ มีความตระหนักในระดับ มากที่สุด ร้อยละ 33.3 ส่วน ผู้ป่วยชั้นสัญญาบัตร ตอบ มีความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 40.0 รองลงมาพบว่า ผู้ป่วย ตอบ มีความตระหนักในระดับ มากที่สุด ร้อยละ 36.7

ผู้ป่วยชั้นประหวอนส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับมาก ในเรื่องการตรวจร่างกาย หรือการรักษาพยาบาลต่อผู้ป่วยต้องปิดกั้นม่านให้มิดชิด เพื่อสร้างความเป็นส่วนตัว และไม่ให้เกิดความรู้สึกอับอาย ร้อยละ 36.0 รองลงมาพบว่าผู้ป่วย ตอบ มีความตระหนักในระดับมากที่สุด ร้อยละ 34.7 ผู้ป่วยชั้นสัญญาบัตรส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับมากที่สุด ร้อยละ 38.7 รองลงมาพบว่าผู้ป่วย ตอบ มีความตระหนักในระดับมาก ร้อยละ 33.3 ส่วนความตระหนักในเรื่องผู้ป่วยมีสิทธิได้รับการปกปิดข้อมูลส่วนตัวและการเจ็บป่วยไว้เป็นความลับโดยเคร่งครัดจากแพทย์พยาบาล เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากผู้ป่วยก่อนด้วยคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรไว้เป็นหลักฐาน จึงเปิดเผยได้ ผู้ป่วยชั้นประหวอนส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มากที่สุด ร้อยละ 41.3 รองลงมาคือ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 31.3 ผู้ป่วยชั้นสัญญาบัตรส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มากที่สุด ร้อยละ 44.7 รองลงมาคือ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 40.0

ในเรื่อง ผู้ป่วยมีสิทธิฟ้องร้องเพื่อรับความเป็นธรรมจากบุคคลที่นำประวัติส่วนตัวและข้อมูลการเจ็บป่วยของผู้ป่วยเล่าให้ผู้อื่นฟังเพื่อให้ผู้ป่วยได้รับความอับอาย ผู้ป่วยชั้นประทวนส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับมากที่สุด ร้อยละ 38.0 รองลงมาตอบ มีระดับความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 36.0 ผู้ป่วยชั้นสัญญาบัตรส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มากที่สุด ร้อยละ 44.7 รองลงมาตอบ มีความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 30.7 ส่วนความตระหนักในเรื่องการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับร่างกายของผู้ป่วย จำเป็นต้องได้รับความยินยอมจากผู้ป่วยก่อนนั้น ผู้ป่วยชั้นประทวนส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มากที่สุด ร้อยละ 43.3 รองลงมาคือ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 30.7 ผู้ป่วยชั้นสัญญาบัตรส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มากที่สุด ร้อยละ 46.7 รองลงมาคือ ตอบ มีความตระหนักในระดับ มาก ร้อยละ 32.0

จำนวนร้อยละของคำตอบที่ผู้ป่วยตอบมากที่สุดเรียงลำดับ 3 ลำดับ ลำดับแรก คือ ร้อยละ 43.3 ผู้ป่วยชั้นประทวนส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับมาก ในสิทธิหากมีการนำประวัติส่วนตัวและประวัติการเจ็บป่วยไปแสดงเป็นตัวอย่างให้บุคคลอื่นที่ไม่ใช่บุคคลที่รักษาพยาบาลผู้ป่วยดู จำเป็นต้องได้รับการยินยอมจากผู้ป่วย และเรื่องการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับร่างกายของผู้ป่วย จำเป็นต้องได้รับความยินยอมจากผู้ป่วยก่อน รองลงมาคือ ร้อยละ 42.0 สิทธิด้านหากแพทย์ต้องการบันทึกเสียง หรือ ภาพถ่ายที่เกี่ยวกับผู้ป่วย เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ต้องได้รับการยินยอมจากผู้ป่วย ซึ่งผู้ป่วยตอบ มีความตระหนักในระดับมาก และร้อยละ 41.3 ผู้ป่วยตอบ มีความตระหนักในระดับมากที่สุด ในเรื่องผู้ป่วยมีสิทธิได้รับการปกปิดข้อมูลส่วนตัวและการเจ็บป่วยไว้เป็นความลับโดยเคร่งครัดจากแพทย์พยาบาล เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากผู้ป่วยก่อนด้วยคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรไว้เป็นหลักฐานจึงเปิดเผยได้

ส่วน ความตระหนักในระดับน้อยที่สุดในเรื่อง หากแพทย์ต้องการบันทึกเสียง หรือ ภาพถ่ายที่เกี่ยวกับผู้ป่วย เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ต้องได้รับการยินยอมจากผู้ป่วย ข้อมูลทางการรักษาของผู้ป่วยเช่น ผลการตรวจเลือด โรคที่ผู้ป่วยเป็น จำเป็นต้องได้รับการเก็บรักษาอย่างเป็นความลับ ผู้ป่วยมีสิทธิฟ้องร้องเพื่อรับความเป็นธรรมจากบุคคลที่นำประวัติส่วนตัวและข้อมูลการเจ็บป่วยของผู้ป่วยเล่าให้ผู้อื่นฟังเพื่อให้ผู้ป่วยได้รับความอับอาย และการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับร่างกายของผู้ป่วย จำเป็นต้องได้รับความยินยอมจากผู้ป่วยก่อนเท่ากันทั้ง 4 ข้อ คือ ร้อยละ 1.3

ร้อยละ 50.7 ผู้ป่วยชั้นสัญญาบัตรส่วนใหญ่ ตอบ มีความตระหนักในระดับมาก ในสิทธิด้าน หากมีการนำประวัติส่วนตัวและประวัติการเจ็บป่วยไปแสดงเป็นตัวอย่างให้บุคคลอื่นที่ไม่ใช่บุคคลที่รักษาพยาบาลผู้ป่วยดู จำเป็นต้องได้รับการยินยอมจากผู้ป่วย รองลงมาคือ คำตอบมาก ร้อยละ 48.0 ในสิทธิด้านหากแพทย์ต้องการบันทึกเสียง หรือ ภาพถ่ายที่เกี่ยวกับผู้ป่วย เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ต้องได้รับการยินยอมจากผู้ป่วย และร้อยละ 46.7 ผู้ป่วยตอบ มีความตระหนักในระดับมากที่สุด ในสิทธิด้านการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับร่างกายของผู้ป่วย จำเป็นต้องได้รับความยินยอมจากผู้ป่วยก่อน

ร้อยละ 0.7 ที่ผู้ป่วยตอบน้อยที่สุดในคำตอบ น้อยที่สุดในสิทธิผู้ป่วยเรื่องหากมีการนำประวัติส่วนตัวและประวัติการเจ็บป่วยไปแสดงเป็นตัวอย่างให้บุคคลอื่นที่ไม่ใช่บุคคลที่รักษาพยาบาลผู้ป่วยดู จำเป็นต้องได้รับการยินยอมจากผู้ป่วย และสิทธิผู้ป่วยเรื่องการตรวจร่างกาย หรือการรักษาพยาบาลต่อผู้ป่วยต้องปิดกั้นม่านให้มิดชิด เพื่อสร้างความเป็นส่วนตัว และไม่ให้เกิดความรู้สึกอับอาย

ตารางที่ 4.10

จำนวนร้อยละค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับ
ความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยด้านผู้มารับบริการมีสิทธิได้รับการปกปิดข้อมูล

สิทธิผู้ป่วยด้านการได้รับการปกปิดข้อมูล	ขั้นประทวน								ขั้นสัญญาบัตร							
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	แปลผล	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	แปลผล
	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)				จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)			
1. หากมีการนำประวัติส่วนตัวและประวัติการเจ็บป่วยไปแสดงเป็นตัวอย่างไม่ให้บุคคลอื่นที่ไม่ใช่บุคคลที่รักษาพยาบาลท่านดู จำเป็นต้องได้รับการยินยอมจากท่าน	56 37.3	65 43.3	24 16.0	5 3.3	-	4.14	0.80	สูง	59 39.3	76 50.7	12 8.0	2 1.3	1 0.7	4.26	0.72	สูง
2. หากแพทย์ต้องการบันทึกเสียงหรือภาพถ่ายที่เกี่ยวกับท่านเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ต้องได้รับการยินยอมจากท่าน	56 37.3	63 42.0	21 14.0	8 5.3	2 1.3	4.08	0.91	สูง	59 39.3	72 48.0	11 7.3	8 5.3	-	4.21	0.79	สูง

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

สิทธิผู้ป่วยด้านการได้รับการปกปิด ข้อมูล	ขั้นประทวน								ขั้นสัญญาบัตร							
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	แปลผล	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	แปลผล
	จำนวน (%)				จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)							
3. ข้อมูลทางการรักษาของท่านเช่น ผลการตรวจเลือด โรคที่ท่านเป็น จำเป็นต้องได้รับการเก็บรักษา อย่างเป็นทางการตามลิบ	52 34.7	59 39.3	25 16.7	12 8.0	2 1.3	3.98	0.97	สูง	52 34.7	65 43.3	22 14.7	8 5.3	3 2.0	4.03	0.94	สูง
4. ท่านมีสิทธิได้รับการสอบถาม ข้อมูลส่วนตัว เช่น ประวัติส่วนตัว ในบริเวณที่เป็นสัดส่วนเพื่อ ป้องกันบุคคลอื่นได้ยิน	50 33.3	58 38.7	27 18.0	12 8.0	3 2.0	3.93	1.00	สูง	55 36.7	60 40.0	22 14.7	11 7.3	2 1.3	4.03	0.96	สูง
5. การตรวจร่างกาย หรือการ รักษาพยาบาลต่อท่านต้องปิด กั้นม่านให้มิดชิด เพื่อสร้างความ เป็นส่วนตัว และไม่ให้เกิด ความรู้สึกอับอาย	52 34.7	54 36.0	26 17.3	18 12.0	-	3.93	1.00	สูง	58 38.7	50 33.3	27 18.0	14 9.3	1 0.7	4.0	1.0	สูง

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

สิทธิผู้ป่วยด้านการได้รับการปกปิดข้อมูล	ขั้นประทวน								ขั้นสัญญาบัตร							
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	แปลผล	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	แปลผล
	จำนวน (%)				จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)							
6. ท่านมีสิทธิได้รับการปกปิดข้อมูลส่วนตัวและการเจ็บป่วยไว้เป็นความลับโดยเคร่งครัดจากแพทย์พยาบาล เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากท่านก่อนด้วยคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรไว้เป็นหลักฐาน จึงเปิดเผยได้	62 41.3	47 31.3	25 16.7	13 8.7	3 2.0	4.01	1.05	สูง	67 44.7	60 40.0	11 7.3	9 6.0	3 2.0	4.19	0.95	สูง
7. ท่านมีสิทธิฟ้องร้องเพื่อรับความเป็นธรรมจากบุคคลที่นำประวัติส่วนตัวและข้อมูลการเจ็บป่วยของท่านเล่าให้ผู้อื่นฟังเพื่อให้ท่านได้รับความอับอาย	57 38.0	54 36.0	20 13.3	17 11.3	2 1.3	3.98	1.04	สูง	67 44.7	46 30.7	20 13.3	15 10.0	2 1.3	4.07	1.04	สูง

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

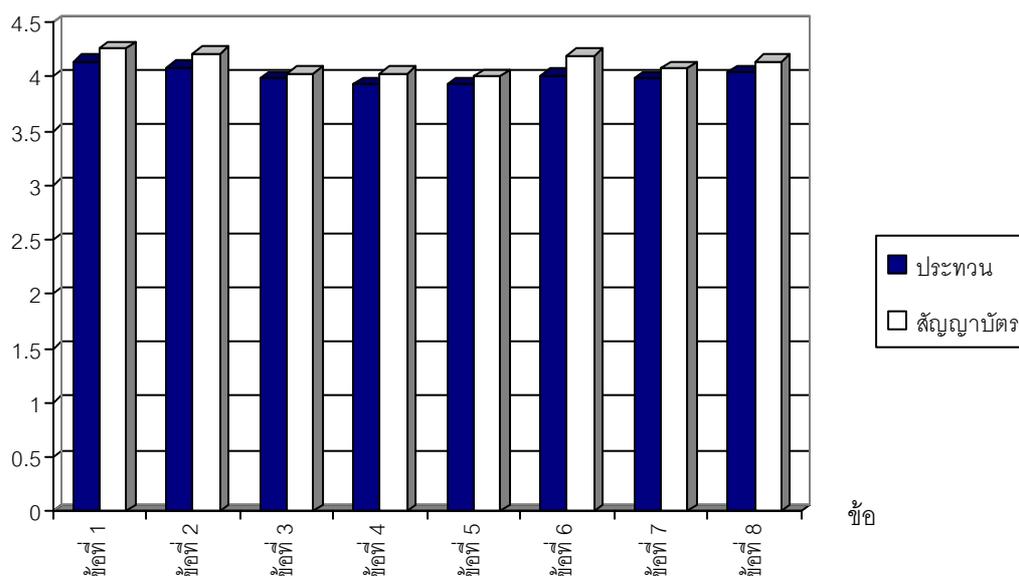
สถิติผู้ปวยด้านการได้รับการปกปิด ข้อมูล	ขั้นประทวน								ขั้นสัญญาบัตร							
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	\bar{X}	S.D.	แปลผล	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	\bar{X}	S.D.	แปลผล
	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)				จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)			
8. การศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ร่างกายของท่าน จำเป็นต้อง ได้รับความยินยอมจากท่านก่อน	65 43.3	46 30.7	22 14.7	15 10.0	2 1.3	4.04	1.05	สูง	70 46.7	48 32.0	19 12.7	10 6.7	3 2.0	4.14	1.01	สูง

รวม $\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.97รวม $\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.92

แผนภูมิที่ 4.10

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความตระหนักของผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจ
ในสิทธิผู้ป่วยด้านการได้รับการปกปิดข้อมูล

ค่าเฉลี่ย

ความการตระหนักของผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจในสิทธิด้านการได้รับการปกปิด

ข้อมูล

เปรียบเทียบ ความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยด้านการได้รับการปกปิดข้อมูล พบว่าโดยรวมผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีระดับความตระหนัก ($\bar{X}=4.12$) ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ($\bar{X}=4.01$) แสดงว่า ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร และ ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีความตระหนักในสิทธิด้านนี้ในระดับสูง

เปรียบเทียบในรายข้อเป็นระดับคะแนนความตระหนักเรียงลำดับจากคะแนนที่มีความตระหนักมาก 3 ลำดับพบว่า ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร และ ตำรวจชั้นประทวนมีความตระหนักในข้อ หากมีการนำประวัติส่วนตัวและประวัติการเจ็บป่วยของผู้ป่วยไปแสดงเป็นตัวอย่างให้บุคคลอื่นที่ไม่ใช่บุคคลที่รักษาพยาบาลผู้ป่วยดู จำเป็นต้องได้รับการยินยอมจากผู้ป่วย ($\bar{X}=4.26$) ($\bar{X}=4.14$) มากที่สุด แสดงว่า ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรและ ตำรวจชั้นประทวนมีความตระหนักในสิทธิด้านนี้ในระดับสูง อันดับแรก

รองลงมา ($\bar{X}=4.21$) ($\bar{X}=4.08$) ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร และ ตำรวจชั้นประทวนมีความตระหนักในข้อ หากแพทย์ต้องการบันทึกเสียง หรือ ภาพถ่ายที่เกี่ยวกับท่าน เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ต้องได้รับการยินยอมจากท่าน แสดงว่า ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรและ ตำรวจชั้นประทวนมีความตระหนักในสิทธิด้านนี้เป็นลำดับรองลงมา

และอันดับสาม ($\bar{X}=4.19$) ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีความตระหนักในข้อ ผู้ป่วย มีสิทธิได้รับการปกปิดข้อมูลส่วนตัวและการเจ็บป่วยไว้เป็นความลับโดยเคร่งครัดจากแพทย์พยาบาล เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากผู้ป่วยก่อนด้วยคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรไว้เป็นหลักฐาน จึงเปิดเผยได้ แสดงว่า ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีความตระหนักในสิทธิด้านนี้สูงอันดับสาม ส่วนผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีระดับความตระหนักในข้อการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับร่างกายของผู้ป่วย จำเป็นต้องได้รับความยินยอมจากผู้ป่วยก่อน ($\bar{X}=4.04$) แสดงว่า ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีความตระหนักในสิทธิด้านนี้สูงอันดับสาม

และ ($\bar{X}=4.19$) ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีความตระหนักในข้อการตรวจร่างกาย หรือการรักษาพยาบาลต่อผู้ป่วยต้องปิดกั้นม่านให้มิดชิด เพื่อสร้างความเป็นส่วนตัวและไม่ให้เกิดความรู้สึกอับอาย แสดงว่า ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร มีความตระหนักในสิทธิด้านนี้ในระดับสูง น้อยที่สุด

ส่วนผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีความตระหนักในข้อผู้ป่วยมีสิทธิได้รับการสอบถามข้อมูลส่วนตัว เช่น ประวัติส่วนตัว ประวัติการเจ็บป่วย ในบริเวณที่เป็นสัดส่วนเพื่อป้องกันบุคคลอื่นได้ยิน และ ในข้อการตรวจร่างกาย หรือการรักษาพยาบาลต่อผู้ป่วยต้องปิดกั้นม่านให้มิดชิด เพื่อสร้างความเป็นส่วนตัว และไม่ให้เกิดความรู้สึกอับอาย ผู้ป่วยมีสิทธิที่จะเลือกได้รับการดูแลรักษาจากแพทย์พยาบาล ที่เป็นเพศเดียวกับผู้ป่วย ($\bar{X}=3.93$) ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีความตระหนักในสิทธิทั้งสองด้านนี้ใน น้อยที่สุด

การอภิปรายผล

การศึกษาเปรียบเทียบความตระหนักเกี่ยวกับสิทธิผู้ป่วยระหว่างผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการ ตำรวจชั้นประทวนกับชั้นสัญญาบัตรที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลตำรวจโดยศึกษาถึงความตระหนักในคำสิทธิผู้ป่วย 10 ประการ ตามคำประกาศสิทธิผู้ป่วยของสภาการพยาบาล แพทยสภา ทันตแพทยสภา สภาเภสัชกรรม และกระทรวงสาธารณสุขพบประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

ความตระหนักเกี่ยวกับสิทธิผู้ป่วย ตามคำประกาศ ของแพทยสภา สภาการพยาบาล สภาเภสัชกรรม ทันตแพทยสภา คณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. 2541

จากการศึกษา ความตระหนักถึงสิทธิผู้ป่วยโดยแบ่งศึกษาออกเป็น 4 ด้านในภาพรวม พบว่าผู้ป่วยมีความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยโดยรวมในระดับสูง มีคะแนนเฉลี่ยของความตระหนัก เท่ากับ 3.78

และเมื่อแยกศึกษาตามรายด้านพบว่า

1. ผู้ป่วยมีความตระหนักในระดับสูงกับสิทธิด้านผู้มารับบริการมีสิทธิได้รับบริการทางการแพทย์โดยมีค่าเฉลี่ยของความตระหนักเท่ากับ 3.78
2. ผู้ป่วยมีความตระหนักในระดับสูงกับสิทธิด้านการได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจนโดยมีค่าเฉลี่ยของความตระหนักเท่ากับ 3.70
3. ผู้ป่วยมีความตระหนักในระดับปานกลางกับสิทธิด้านการปฏิเสธการรักษา โดยมีค่าเฉลี่ยของความตระหนักเท่ากับ 3.60
4. ผู้ป่วยมีความตระหนักในระดับสูงกับสิทธิด้าน การได้รับการปกปิดข้อมูลโดยมีค่าเฉลี่ยของความตระหนักเท่ากับ 4.06

ผลจากการศึกษาพบว่าผู้ป่วยมีความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยด้านการได้รับการปกปิดข้อมูลในระดับสูงกว่าด้านอื่น รองลงมาคือ สิทธิด้านผู้มารับบริการมีสิทธิได้รับบริการทางการแพทย์ และสิทธิด้านการได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจน ตามลำดับ ส่วนสิทธิด้านการปฏิเสธการรักษา เป็นด้านที่ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น ๆ เปรียบเทียบระหว่างข้าราชการ ตำรวจชั้นประทวนกับชั้นสัญญาบัตรพบว่า

1. ความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยด้านผู้มารับบริการมีสิทธิได้รับบริการทางการแพทย์ พบว่าโดยรวมผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ($\bar{X}=3.90$) ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการ

สำรวจชั้นประทวน ($\bar{X}=3.64$) แสดงว่าผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการสำรวจชั้นสัญญาบัตร มีความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยด้านนี้ในระดับสูง และ ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการสำรวจชั้นประทวนมีความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยด้านนี้ในระดับปานกลาง

เนื่องจากปัจจุบันในสังคมไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงไปมาก ทั้งระบบเศรษฐกิจ สังคมและแนวคิด ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและกระแสสังคม ที่ให้ความสำคัญต่อเรื่องสิทธิมนุษยชนตลอดจนการเข้าสู่สังคมบริโภคนิยมส่งผลให้ผู้ป่วยที่มาใช้บริการทางการแพทย์ มองว่าตนเองคือผู้บริโภค และการดูแลรักษา และการดูแลรักษาที่ได้รับจากบุคลากรทางการแพทย์ คือ การให้บริการ (อรรถจินดา ดีผดุง, 2536, น. 113) จากการศึกษาพบว่าผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการสำรวจมีความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยด้านนี้ในระดับสูงแสดงให้เห็นว่า ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการสำรวจมีความตระหนักดีว่าการช่วยเหลือผู้ป่วยเป็นหน้าที่ของแพทย์ และ พยาบาล ซึ่งจะต้องปฏิบัติ อีกทั้งเป็นจรรยาบรรณที่ต้องปฏิบัติอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชไมพร สติรลีลา (2541, น. 63) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเมื่อผู้ป่วยอยู่ในภาวะฉุกเฉิน มีอาการรุนแรง หากมีแพทย์หรือพยาบาลเข้ามาดูแลให้การพยาบาลตนเองโดยทันทีจะทำให้เกิดความอบอุ่นใจ และ มั่นใจในความปลอดภัยในระดับหนึ่ง ซึ่งลักษณะงานของแพทย์และพยาบาล กับสำรวจมีส่วนรับผิดชอบที่คล้ายคลึงกันในด้านารับผิดชอบ เกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตของประชาชน และการช่วยเหลือชีวิตในภาวะฉุกเฉินเสี่ยงอันตรายถึงชีวิต ไม่ว่าจะผู้ป่วยจะร้องขอหรือไม่นั้นเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบโดยตรงของบุคลากรทางการแพทย์ ซึ่งมีในคำประกาศสิทธิผู้ป่วยข้อที่ 4 ระบุว่าผู้ป่วยที่อยู่ในภาวะเสี่ยงอันตรายถึงชีวิต มีสิทธิที่จะได้รับการช่วยเหลือรีบด่วนจากผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพจะต้องรีบดำเนินการทันที ดังนั้นเมื่อผู้ป่วยตกอยู่ในภาวะดังกล่าวต้องได้รับความช่วยเหลือจากบุคลากรทางการแพทย์โดยทันที ไม่ว่าจะผู้ป่วยจะร้องขอความช่วยเหลือหรือไม่ และ ถือเป็นจริยธรรมแห่งวิชาชีพขั้นพื้นฐานที่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับของแพทยสภา สภาการพยาบาล และถือว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่ายิ่งทางจริยธรรมในวิชาชีพแพทย์และพยาบาล (สุวัฒน์ จันทระจำนง, 2540) อีกทั้งจริยธรรมของเพื่อนมนุษย์ด้วยกันที่เมื่อเห็นผู้อื่นเดือดร้อนต้องให้ช่วยเหลือ

กอปกับปัจจุบันมีความตื่นตัวในการปกครองระบอบประชาธิปไตยซึ่งมีกฎหมายรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุด และได้มีการเผยแพร่ให้ประชาชนรับทราบอย่างแพร่หลาย ซึ่งเนื้อหาของกฎหมายรัฐธรรมนูญมีมาตราที่สำคัญเกี่ยวกับสุขภาพของคนไทยอยู่ด้วย ข้าราชการสำรวจเองเป็นหน่วยงานที่ต้องเกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมาย และสิทธิที่จะได้รับบริการเพื่อสุขภาพ เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ประชาชนควรได้รับ เป็นสิทธิพื้นฐานที่ประชาชนทุกคนควรได้รับการ

รักษาพยาบาลตามมาตรฐานแห่งวิชาชีพ ถือเป็นสิทธิของผู้ป่วยประการหนึ่งที่จะได้รับการปฏิบัติและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย รวมทั้งสิทธิที่จะได้รับบริการทางสุขภาพเท่าเทียมกัน และได้รับบริการที่เท่าเทียมกันแก่ของคุณภาพของบริการโดยควรเสียค่าบริการอย่างเหมาะสม หมายความว่า เสียค่าบริการตามฐานะอย่างยุติธรรม คือ คนมีมากควรเสียแพงกว่าคนมีน้อย คนยากจนที่ไม่มีก็ไม่ต้องเสียเงิน และไม่มีทางเลือกปฏิบัติเนื่องจากความแตกต่างด้านเชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา สังคม ภูมิการ เมือง เพศ อายุ และลักษณะของความเจ็บป่วย สิทธินี้ทำให้เกิดหน้าที่ของรัฐ ที่จะจัดบริการสนองต่อความต้องการด้านสุขภาพขั้นพื้นฐานที่จำเป็นให้แก่ประชาชนนั้นคือ รัฐจะต้องวางนโยบายด้านบริการสาธารณสุข (Health Policy) ให้ชัดเจนและควบคุมการใช้ทรัพยากรอย่างยุติธรรม (วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์, 2537, น. 173-175)

2. ความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยด้านการได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจน พบว่าโดยรวม ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีความตระหนักในสิทธิผู้ป่วย ($\bar{X}=3.82$) ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ($\bar{X}=3.58$) แสดงว่า ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยด้านนี้ในระดับสูง และ ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยด้านนี้ในระดับปานกลาง

เนื่องจากสภาพความเจ็บป่วยส่งผลให้ผู้ป่วยเกิดความวิตกกังวลในด้านต่าง ๆ ซึ่งผู้ป่วยที่มีความวิตกกังวลดังกล่าวจะหาวิธีเพื่อลดความวิตกกังวลเหล่านี้ โดยเรียกว่าการเผชิญกับปัญหา โดยวิธีการแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติมอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับโรคการรักษา และการปฏิบัติตน ข้อมูลเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้ผู้ป่วยสามารถเรียนรู้ในการดูแลตนเองได้ ชัดความเข้าใจผิด และเจตคติที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคและการรักษาซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ นิตยา ตากวิริยะนนท์ (2534, น. ก-ค) ซึ่งรวมไปถึงข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติของแพทย์ผู้รักษา ความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง ชื่อ – สกุล การแนะนำตนเองให้ผู้ป่วยได้รู้จักถือเป็น จุดเริ่มต้นของการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างบุคคล สอดคล้องกับนโยบายของโรงพยาบาลตำรวจในการปฏิบัติต่อผู้ป่วยต้องมีการแนะนำตัวทุกครั้ง และมีการติดป้ายชื่อ ตำแหน่งให้ผู้ป่วยทราบ เช่นเดียวกันกับงานในหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ ที่ต้องมีการติดป้ายชื่อบนหน้าอก เมื่อใส่เครื่องแบบตำรวจปฏิบัติงาน และต้องมีการแนะนำชื่อ สกุลของตนเองกับประชาชนทุกครั้งก่อนการเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ทั้งนี้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สมาน วรพันธ์ (2539, น. ก-ข) พบว่าผู้ป่วยจำนวนมากเห็นด้วยว่าข้อมูลเกี่ยวกับแพทย์เป็นสิทธิที่จะรู้ของผู้ป่วย

ปัจจุบันได้มีการพัฒนาระบบการติดต่อสื่อสารมากขึ้น การสื่อสารข้อมูลเพื่อประโยชน์ในทางการแพทย์เป็นไปได้โดยสะดวก แต่จะต้องระมัดระวังในเรื่องข้อมูลของผู้ป่วยที่จะ

แพร่ออกไปสู่บุคคลอื่นด้วย การกล่าวถึงสิทธิของผู้ป่วยเป็นเรื่องของสังคมสมัยใหม่นั้น เป็นการบอกถึงสิทธิที่มนุษย์จะพึงได้รับ อันเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องถึงปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน สิทธิตามรัฐธรรมนูญ และกฎหมายอื่น ๆ ซึ่งแม้เป็นสิทธิอันชอบธรรมที่ประชาชนจะพึงเรียกร้องได้ แต่ถ้าสังคมใดที่ประชาชนลุกขึ้นเรียกร้องสิทธิดังกล่าวมาก ย่อมแสดงว่า มาตรฐานทางด้านสาธารณสุขได้ลดต่ำลงไปแล้ว รวมทั้งได้เกิดปัญหาที่มาจากการขาดจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพด้วย ในการรักษาพยาบาลนอกจากจะใช้วิธีการทางด้านวิทยาศาสตร์แล้ว สิ่งที่ต้องคำนึงถึงควบคู่ไปด้วยก็คือ คุณค่าของความเป็นมนุษย์ที่พึงจะได้รับการปฏิบัติอย่างเหมาะสม ถ้าถือปฏิบัติเช่นนี้ได้ ความสัมพันธ์ระหว่างแพทย์ และผู้ป่วยจะเป็นไปได้ด้วยดี (แสวง บุญเฉลิมวิภาส, 2539, น. 134-136)

สิทธิที่จะได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร และตัดสินใจในการทำการบำบัดรักษาโรคภัยที่เกิดขึ้นนับเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้ป่วย ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพมีหน้าที่ต้องอธิบายให้ผู้ป่วยทราบถึงอาการ การดำเนินโรควิธีการรักษา ซึ่งเป็นคำพูดที่ผู้ป่วยเข้าใจ มีความละเอียดชัดเจน ความยินยอมของผู้ป่วยนั้นจึงจะมีผลตามกฎหมายซึ่งเรียกว่า ความยินยอมที่ได้รับการบอกกล่าว

สิทธิที่จะรับรู้ข้อมูล คำอธิบาย และเลือกรับบริการ เป็นสิทธิสำคัญที่ช่วยตัดสินใจในการบำบัดโรคภัยที่เกิดขึ้น แพทย์จึงต้องอธิบายให้ผู้ป่วยทราบถึงอาการของโรค วิธีการรักษา ผลดี ผลเสีย ที่อาจจะมีขึ้น และสิทธิที่จะได้รับเอกสารที่เกี่ยวกับความเจ็บป่วยของตนจากโรงพยาบาล เมื่อผู้ป่วยต้องการไปรักษาที่อื่น รวมทั้งข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความเจ็บป่วยของตนเพื่อนำไปพิจารณาเลือกรับบริการที่สมควรกับฐานะความเจ็บป่วยของตัวเอง (แสวง บุญเฉลิมวิภาส, 2538, น. 130)

3. ความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยด้านการปฏิเสธการรักษา พบว่าโดยรวมผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีความตระหนัก ($\bar{X}=3.71$) ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ($\bar{X}=3.48$) แสดงว่าผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยด้านนี้ในระดับสูง ส่วนผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน มีความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยด้านนี้ในระดับปานกลาง

จะเห็นว่าสิทธิผู้ป่วยในด้านการปฏิเสธการรักษาเป็นด้านที่ทั้งผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรและ ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีความตระหนักในสิทธิข้อนี้ ต่ำสุดใน 4 ด้านที่ศึกษา แสดงให้เห็นว่า ถึงแม้ผู้ป่วยจะเป็นข้าราชการตำรวจเป็นผู้ที่เข้าใจในหลักการ ข้อบังคับของกฎหมายเป็นอย่างดี แต่การที่ผู้ป่วยละเลยข้อมูลบางส่วนไปนั้น

ไม่ใช่ที่ว่าผู้ป่วยไม่เห็นความสำคัญ แต่เกิดจากความไว้วางใจความศรัทธา เชื่อถือในความรู้ความสามารถของแพทย์ที่รักษาตน ยังมีอยู่ในสายตาผู้ป่วย ซึ่งสิทธิที่จะเลือก หรือปฏิเสธนับเป็นสิทธิที่สำคัญของผู้บริโภคสินค้าใด ๆ ซึ่งรวมถึงสินค้าสุขภาพ ในวัฒนธรรมปัจจุบันผู้ป่วยยังมีความเกรงใจและไม่ตระหนักถึงสิทธินี้ ทำให้เกิดความไม่เข้าใจและขัดแย้ง ในขณะเดียวกันผู้ประกอบการวิชาชีพด้านสุขภาพจำนวนมากที่ยังเกิดความไม่พอใจ เมื่อผู้ป่วยปฏิเสธการรักษาของตนไม่ให้ความร่วมมือในการที่ผู้ป่วยจะ เปลี่ยนผู้ให้บริการหรือสถานบริการ

ปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีมากมีการส่งเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์เข้ามามากบางครั้งกลายเป็นการใช้เครื่องมือโดยไม่จำเป็น ภาวะที่จะตามมาจะตกอยู่กับผู้ป่วย คือ ค่ารักษาพยาบาลที่เพิ่มขึ้นโดยที่ผู้ป่วยเองก็ไม่ทราบเลยว่าจำเป็นต้องใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์เหล่านี้มากน้อยเพียงใด ซึ่งจุดนี้ผู้ป่วยมีสิทธิปฏิเสธการรักษาได้ เมื่อรับรู้ข้อมูล และคำอธิบายแล้ว คิดว่าไม่เป็นผลประโยชน์แก่ตน (แสง บุญเฉลิมวิภาส, 2538, น. 132) นอกจากนี้ผู้ป่วยยังมีสิทธิอย่างเสรีในการปฏิเสธการรักษาใด ๆ ที่เป็นวิธีการยืดชีวิตของเขาออกไปโดยที่เขาเห็นว่าวิธีการยืดชีวิตนั้นจะทำให้คุณภาพชีวิตของเขาลดคุณค่าความเป็นมนุษย์ลงไป รวมถึงสิทธิของการปฏิเสธการปฏิบัติ และการกระทำใด ๆ ของบุคลากรทางการแพทย์ด้วยความไม่ยินยอมของผู้ป่วยเอง

4. ความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยด้านการได้รับการปกปิดข้อมูล พบว่าโดยรวมผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีความตระหนัก ($\bar{X}=4.12$) ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ($\bar{X}=4.01$) แสดงว่าผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรและผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยด้านนี้ในระดับสูง

การปกปิดข้อมูลเป็นความลับของผู้ป่วยนี้ เป็นหลักจริยธรรมดั้งเดิม และในสังคมปัจจุบันได้ให้ความสำคัญกับสิทธิผู้ป่วยข้อนี้มากขึ้น เพราะถือว่าเป็นรากฐานที่ผู้ป่วยให้ความไว้วางใจต่อผู้ประกอบการวิชาชีพด้านสุขภาพเพื่อประโยชน์ในทางการรักษาตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับการปฏิบัติงานของตำรวจ ส่งผลให้ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจมีความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยในด้านนี้สูง

สิทธิส่วนบุคคลที่จะได้รับการปกปิดข้อมูลเกี่ยวกับความเจ็บป่วยไว้เป็นความลับ รัฐได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับสิทธิด้านนี้เป็นอย่างมาก ประกาศส่วนใหญ่จะบัญญัติคุ้มครองไว้ในประมวลกฎหมายอาญา ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 323 แห่งประมวลกฎหมายอาญาของไทย พ.ศ. 2538 นอกจากนี้ยังปรากฏในข้อบังคับของแพทยสภา ว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมอีกด้วย ในการแพทย์แบบปัจจุบันเวชระเบียนจึงต้องเป็นเอกสารที่มีความสำคัญนอกจาก

ผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม และผู้ป่วยแล้วบุคคลอื่นไม่มีสิทธิที่จะรู้เว้นแต่จะมีเหตุผลที่อ้างได้ในทางกฎหมาย

สิทธิที่จะได้รับการปกปิดข้อมูลเกี่ยวกับการเจ็บป่วยนี้ประเทศต่าง ๆ ก็ได้รับรองสิทธินี้ในกฎหมายเช่น ที่ปรากฏในมาตรา 323 แห่งประมวลกฎหมายอาญาของไทย นอกจากนี้ยังระบุในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร พ.ศ.2540 ข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษา จริยธรรม แห่งวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ.2526 หมวด 3 ข้อ 9 ซึ่งถือได้ว่าสังคมได้ให้ความสำคัญกับสิทธิผู้ป่วยในข้อนี้มาก เพราะถือว่าเป็นรากฐานที่ผู้ป่วยให้ความไว้วางใจต่อแพทย์เพื่อประโยชน์ในการรักษาพยาบาลตนเอง

อาจเนื่องจากการพัฒนาสังคมที่ก้าวหน้าขึ้น การสื่อสารที่ขยายกว้างขึ้น ทำให้ประชาชนได้รับข้อมูลขั้นพื้นฐาน มีการตระหนักรู้ในสิทธิของผู้ป่วย และมีการรับรู้ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับการบริการสุขภาพมากขึ้นทางสื่อ ทั้งโทรทัศน์ วิทยุ และวารสารสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ จากการเผยแพร่ข่าวสารเรื่องสิทธิดังกล่าวจึงเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ประชาชนตื่นตัว สนใจกับสุขภาพ ตระหนักและเข้าใจในสิทธิของผู้ป่วย รวมทั้งโรงพยาบาลทั้งภาครัฐและเอกชน หันมาสนใจเกี่ยวกับสิทธิผู้ป่วยมากขึ้น

จากที่กล่าวมาผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรและ ตำรวจชั้นประทวนมีความตระหนักเกี่ยวกับสิทธิผู้ป่วย ในระดับ สูง หมายความว่า ผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร และ ตำรวจชั้นประทวนมีระดับความตระหนักในสิทธิของผู้ป่วยในระดับสูง กล่าวคือผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจมีความตระหนักดีว่าตนเองมีสิทธิได้รับการทางการแพทย์ ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ และ ก่อนที่แพทย์จะทำการรักษาใด ๆ กับผู้ป่วยต้องแจ้ง และบอกกล่าวข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาให้ผู้ป่วยทราบ เพื่อให้ผู้ป่วยอนุญาต และยินยอม และให้ความร่วมมือกับแพทย์ในการรักษาโรค รวมไปถึง หากผู้ป่วยไม่มั่นใจในการรักษา ผู้ป่วยสามารถปฏิเสธ หรือ เปลี่ยนแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์ที่รักษาตนได้ ทั้งนี้ข้อมูลการรักษาดังกล่าวของผู้ป่วยต้องได้รับการปกปิดไว้เป็นความลับหากมีการนำประวัติผู้ป่วยไปเผยแพร่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ป่วยก่อน เนื่องจากผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการตำรวจที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลตำรวจนั้น เป็นตำรวจที่มีชั้นยศตั้งแต่ชั้นประทวน จนถึงชั้นสัญญาบัตร ซึ่งบุคลากรทางการแพทย์ของโรงพยาบาลตำรวจก็มีชั้นยศเช่นกัน ซึ่งส่วนใหญ่แพทย์และพยาบาลที่ดูแลผู้ป่วยโดยตรงนั้นเป็นตำรวจชั้นสัญญาบัตรส่งผลให้ตำรวจชั้นประทวนบางรายไม่กล้าปฏิเสธแนวทางการรักษาของแพทย์ดังจะเห็นได้จากผลของการศึกษาความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยด้านการปฏิเสธการรักษาของผู้ป่วยที่เป็นตำรวจชั้นประทวนมีค่าเฉลี่ยในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.48$) ส่วนผู้ป่วยที่เป็นข้าราชการ

ดำรวจชั้นสัญญาบัตร ($\bar{X}=3.71$) มีความตระหนักในสิทธิผู้ป่วยด้านนี้ในระดับสูงอาจเนื่องมาจาก มีระดับชั้นยศที่เท่ากันจึงทำให้มีความกล้าในการที่จะปฏิเสธการรักษาของแพทย์ในบางเรื่อง ผู้ป่วยไม่ต้องการ อีกทั้งวุฒิการศึกษาที่รับบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจในระดับชั้นสัญญาบัตร กับตำรวจชั้นประทวนก็มีความแตกต่างกันกล่าวคือตำรวจชั้นสัญญาบัตรวุฒิที่บรรจุเข้ารับตำแหน่ง คือเริ่มต้นจากวุฒิปริญญาตรีซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีการศึกษาในวุฒิปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 78 และวุฒิปริญญาโทหรือสูงกว่าคิดเป็นร้อยละ 22 ส่วนตำรวจชั้นประทวนวุฒิการศึกษาที่รับบรรจุเข้ารับราชการเป็นตำรวจชั้นประทวน คือ รับผิดชอบศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ในการศึกษาครั้งนี้พบว่า ร้อยละ 26.7 จบมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า และร้อยละ 15.3 จบ อนุปริญญา ร้อยละ 54 จบปริญญาตรี และวุฒิปริญญาโทหรือสูงกว่าคิดเป็นร้อยละ 4.0 ในการศึกษาจึงสอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่านมา และทำให้ทราบว่าผู้ป่วยมีการตระหนักถึงสิทธิที่จะรู้ข้อมูลด้านการรักษาพยาบาลกันมากขึ้น แต่ข้อมูลด้านการปฏิเสธการรักษาเป็นด้านที่ผู้ป่วยมีความตระหนักต่ำสุดในสี่ด้าน ซึ่งข้อมูลบางสิ่งผู้ป่วยละเลยไปนั้นเชื่อว่าผู้ป่วยจะไม่เห็นความสำคัญ แต่เกิดจากความไว้วางใจ ความศรัทธา เชื่อถือในความรู้ความสามารถของแพทย์ที่รักษาตน ยังมีอยู่ในสายตาของผู้ป่วย ดังนั้นแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์จึงควรยึดถือจรรยาบรรณในวิชาชีพในการปฏิบัติกับผู้ป่วยเป็นสำคัญ เนื่องจากบริการทางการแพทย์และพยาบาลเป็นบริการที่มีความจำเป็นสำหรับชีวิตและความ เป็นอยู่ของคนในสังคม ลักษณะการทำงานเกี่ยวข้องกับชีวิตและความเป็นบุคคล จึงต้องกำหนดจรรยาบรรณในการทำงานขึ้นมาเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ (Codes of Conduct) เป็นการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของแพทย์และพยาบาล วิชาชีพใดจะถือเป็นบริการวิชาชีพได้ จะต้องได้รับการยอมรับนับถือและไว้วางใจจากสังคมในควมมีจริยธรรม มีจรรยาบรรณของสมาชิกในวิชาชีพนั้น สังคมทุกยุคทุกสมัยจากอดีตจนถึงปัจจุบันจึงเน้นและต้องการจริยธรรมเกี่ยวกับวิชาชีพเป็นอย่างยิ่ง จรรยาบรรณของแต่ละวิชาชีพจะประกอบด้วยคำปฏิญาณ คำสาบาน คำมั่นสัญญาและการกำหนดสิทธิหน้าที่ ความรับผิดชอบ ตลอดจนแนวทางการปฏิบัติกับวิชาชีพนั้น ๆ เพื่อใช้เป็นหลักในการตัดสินใจเกี่ยวกับวิชาชีพ และเพื่อรักษามาตรฐานแห่งวิชาชีพเอาไว้ สาระสำคัญของจรรยาบรรณของแต่ละวิชาชีพที่มีร่วมกันคือการตระหนักในคุณค่าและศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ของผู้รับบริการ การให้บริการอย่างเสมอภาคและความเท่าเทียมกันในแต่ละคน ซึ่งก็คือการรับรองและคุ้มครองในสิทธิผู้ป่วยนั่นเอง (สกุลรัตน์ จารุสันติกุล, 2539, น. 16)

สิ่งสำคัญในจรรยาบรรณวิชาชีพคือ การเน้นความสำคัญของหน้าที่ความรับผิดชอบทางจริยธรรมของแพทย์ และ พยาบาลต่อวิชาชีพ และต่อผู้รับบริการ คือ ผู้ป่วย (พินิจ รัตนกุล, 2525, น. 66)

ซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษาของ แสง บุญเฉลิมวิภาส องค์การอนามัยโลก (The World Health Organization : W.H.O) หลักการที่ถือปฏิบัติได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับสิทธิของผู้ป่วยโดยเห็นว่าผู้ป่วยควรจะมีสิทธิที่จะได้รับบริการเพื่อสุขภาพ (The Right to Health Care) เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ประชาชนทุกคนควรได้รับนอกจากนี้ผู้ป่วยควรมีสิทธิที่จะได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารจากแพทย์ผู้รักษา (The Right to Information) เพื่อการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในขบวนการรักษา รวมทั้งสิทธิที่จะปฏิเสธการรักษา (The Patient's Right to Refuse Treatment) และมีสิทธิส่วนบุคคล (Privacy Right) ที่จะไม่ถูกเปิดเผยในข้อมูลอันเกี่ยวกับความเจ็บป่วยของผู้ป่วย ซึ่งแพทย์มีหน้าที่ที่จะรักษาไว้เป็นความลับ (แสง บุญเฉลิมวิภาส, 2538, น. 132)